

การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน

นางสาววิมล กระต่ายทอง

สถาบันวิทยบริการ
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974 – 13 – 0351 – 3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A COMPARISON OF INFERENCING ABILITY IN READING THAI LANGUAGE
OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS AMONG GROUPS USING
DIFFERENT INFERENCING STRATEGIES

Miss Wimol Krataitong

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Teaching Thai

Department of Secondary Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974 – 13 – 0351 – 3

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธี การสรุปองค์
ความแตกต่างกัน

โดย นางสาววิมล กระจ่างทอง

สาขาวิชา การสอนภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพร บัณฑิตยานนท์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูริย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์สุจิตรา สวัสดิวงศ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพร บัณฑิตยานนท์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อัมพร ม้าคนอง)

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิมล กระต่ายทอง : การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน (A COMPARISON OF
INFERENCE ABILITY IN READING THAI LANGUAGE OF MATHAYOM SUKSA FIVE
STUDENTS AMONG GROUPS USING DIFFERENT INFERENCE STRATEGIES) อาจารย์ที่
ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพร บัณฑิตยานนท์, 118 หน้า. ISBN 974 – 13 – 0351 – 3.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย และ
เปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 จำนวน 597 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบหลาย
ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยที่
ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษของ ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips
Riggs) และแบบสอบถามวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูล
ด้วยการหาความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
ผลการวิจัยพบว่า

1. กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ 4 กลวิธี
เรียงลำดับมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม กลวิธีการเลือกข้อสรุปจาก
ทางเลือกที่หลากหลาย กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และกลวิธีการตั้งคำถาม ตามลำดับ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน มีความสามารถในการสรุป
องค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 คู่ ได้แก่ 1) คะแนน
ความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่ม
ที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ 2) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณา
บริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม 3) คะแนนความสามารถของ
นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่
ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และ 4) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือก
ข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน มีความสามารถในการสรุป
องค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 คู่ ได้แก่ 1) คะแนน
ความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่ม
ที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย และ 2) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธี
การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์กับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม

ภาควิชา.....มัธยมศึกษา.....

ลายมือชื่อผู้เขียน.....

สาขาวิชา.....การสอนภาษาไทย.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา.....2543.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4183784227 : MAJOR TEACHING THAI

KEYWORD : INFERENCING ABILITY AND STRATEGIES / READING THAI LANGUAGE

WIMOL KRATAITONG : A COMPARISON OF INFERENCING ABILITY IN READING THAI LANGUAGE OF MATHAYOM SUKSA FIVE STUDENTS AMONG GROUPS USING DIFFERENT INFERENCING STRATEGIES. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. KAMONPORN BUNDITYANOND, Ph.D. , 118 pp. ISBN 974 – 13 – 0351 – 3.

The purposes of this research were to study the inferencing strategies used in reading Thai language and to compare the inferencing ability in reading Thai language of mathayom sukxa five students among groups using different inferencing strategies.

The samples of this research were 597 mathayom sukxa five students in secondary schools under the Department of General Education, Bangkok Metropolis in the academic year 2000, selected by using the multi-stage random sampling technique. The research instruments were the Inferencing Strategies in Reading Thai Language Questionnaire which was modified from that of Linda Phillips Riggs by the researcher, and the Inferencing Ability in Reading Thai Language Test which was constructed by the researcher. The obtained data were analyzed by means of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and one - way analysis of variance.

The results of the study were as follows :

1. The four inferencing strategies in reading Thai Language that mathayom sukxa five students used the most to the least were the considering context strategy, the making conclusions from alternatives strategy, the relating content to experiences strategy and the text questioning strategy, respectively.

2. Mathayom sukxa five students with different inferencing strategies had different inferencing ability in reading Thai language at the .05 level of significance in four pairs, consisted of 1) abilities of those who used the considering context strategy and abilities of those who used the relating content to experiences strategy, 2) abilities of those who used the considering context strategy and abilities of those who used the text questioning strategy, 3) abilities of those who used the making conclusions from alternatives strategy and abilities of those who used the relating content to experiences strategy, and 4) abilities of those who used the making conclusions from alternatives strategy and abilities of those who used the text questioning strategy.

3. Mathayom sukxa five students with different inferencing strategies had no different inferencing ability in reading Thai language at the .05 level of significance in two pairs, consisted of 1) abilities of those who used the considering context strategy and abilities of those who used the making conclusions from alternatives strategy, and 2) abilities of those who used the relating content to experiences strategy and abilities of those who used the text questioning strategy.

Department.....Secondary Education.....	Student's signature.....
Field of study.....Teaching Thai.....	Advisor's signature.....
Academic year.....2000.....	Co-Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สุจิตรา สวัสดิวงษ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. อัมพร ม้าคอง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดและคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล และรองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒนา อุทัยรัตน์ ตลอดจนคณาจารย์ในภาควิชามัธยมศึกษาทุกท่าน ที่อบรม สั่งสอน พร้อมทั้งให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ด้วยความเมตตาและความห่วงใยผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สายใจ อินทร์พรชัย รองศาสตราจารย์ไชยศิริปราโมช ณ อยุธยา และอาจารย์รุจี ตันติอัสวโยธี ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ด้วยความเมตตาอย่างสูงยิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณกรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยลาศึกษาต่อ ตลอดจนนักวิชาการศึกษาและเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้เงินทุนอุดหนุนบางส่วนในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณาจารย์ และขอขอบคณนักเรียนของโรงเรียนทั้ง 18 โรงเรียน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณนางสาวจาริณี จันทร์ศรี นางสาวสุพัตรา ตูจินดา นางสาวชุลีกร โชติดี นายประยุทธ ไทยธานี และนายธีระพงษ์ พิศาลบุรณะ ตลอดจนรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ และขอขอบคุณญาติ ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ และหลาน ของผู้วิจัยทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ สนับสนุน ตลอดจนอำนวยความสะดวกทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอย่างดีอย่างหาที่เปรียบมิได้มาโดยตลอด จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

นางสาววิมล กระต่ายทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
	สมมติฐานของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของการวิจัย.....	6
	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	การอ่าน.....	9
	ความหมายและความสำคัญของการอ่าน.....	9
	องค์ประกอบของการอ่าน.....	14
	ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	19
	การสรุปอิงความ.....	25
	ความหมายของการสรุปอิงความ.....	25
	ความสำคัญของการสรุปอิงความ.....	28
	ความสามารถในการสรุปอิงความ.....	29
	กลวิธีการสรุปอิงความ.....	31
	ความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความ.....	31
	ความสำคัญของกลวิธีการสรุปอิงความ.....	32
	ประเภทของกลวิธีการสรุปอิงความ.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
งานวิจัยในประเทศ.....	36
งานวิจัยต่างประเทศ.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร.....	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผลการวิจัย.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	68
รายการอ้างอิง.....	70
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	78
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและขอความร่วมมือในการวิจัย.....	80
ภาคผนวก ค รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร.....	92
ภาคผนวก ง แหล่งที่มาของเนื้อเรื่องที่นำมาใช้เป็นแบบสอบ ชื่อเรื่องและประเภทของเนื้อเรื่องที่ใช้ในแบบสอบ แผนผังการสร้างแบบสอบ.....	94
ภาคผนวก จ รายการแก้ไขแบบสอบถามและแบบสอบถามก่อนนำไปทดลอง.....	97
ภาคผนวก ฉ การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบที่ทดลองใช้.....	100
ภาคผนวก ช เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	102
ประวัติผู้เขียน.....	118

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

- 1 จำนวน และค่าร้อยละของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความทั้ง 4 กลวิธี.....56
- 2 ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 597 คน จำแนกตามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความทั้ง 4 กลวิธี.....57
- 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน.....58
- 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Test for All Possible Comparison).....59

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่แสดงถึงเอกลักษณ์ ความมั่นคง และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เสริมสร้างความเป็นเอกภาพของคนในชาติ และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทย ทำให้สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข นอกจากนี้ภาษาไทยยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง สร้างความคิดของตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนวิทยาการต่าง ๆ ตามกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เรียกว่า “โลกไร้พรมแดน” ดังคำกล่าวของสุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม (2538 : 1 - 4) ที่ว่า “ภาษาไทยมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติ ทำให้เกิดความสะดวก เกิดความเข้าใจตรงกัน การมีภาษาใช้ร่วมกันในระหว่างคนหมู่มากทำให้เกิดพลัง เกิดความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ภาษาไทยเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้ในสรรพวิทยาการในสาขาต่าง ๆ และใช้ในการประกอบอาชีพทุกสาขา” และ วิศัลย์ศยา รุดติษฐ์ (2539 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญมาก เพราะเป็นภาษาประจำชาติ แสดงเอกลักษณ์ ความมั่นคง และวัฒนธรรมของชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทย ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ และใช้ประกอบอาชีพทุกสาขา ซึ่งสอดคล้องกับ ณะอบ โปษกฤษณะ (2541 : 171) ที่ได้กล่าวว่า “คนไทยเป็นผู้มีโชคที่ได้มีภาษาของตนเอง และมีตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรประจำชาติอันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เป็นเครื่องแสดงว่าไทยเราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่งมาแต่โบราณกาล และรักษาความเป็นเอกราชยั่งยืนมาจนถึงบัดนี้ คนไทยผู้เป็นเจ้าของภาษาควรจะได้ภาคภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมากกว่า 700 ปีแล้ว และจะยั่งยืนตลอดไป”

ด้วยเหตุที่ภาษาไทยมีความสำคัญดังกล่าวข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ถ้าผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาบังคับแกนภาษาไทยจะไม่จบหลักสูตร การเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งต้องครอบคลุมทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุคข่าวสารข้อมูล ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2538 : 136) ได้กล่าวไว้ว่า “ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ” สอดคล้องกับที่ พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2542 : 47) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนไทยในยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมามาก เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความนึกคิด ซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีคำเปรียบเทียบกับว่า “ผู้ที่ไม่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่ปิดขังตัวเองอยู่ในบ้าน คงรู้แต่โลกแคบ ๆ ในบ้านของตัวเองเท่านั้น ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่เปิดประตูหน้าต่างทางออกไปสู่โลกข้างนอก ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้และความคิดอันหาเขตสุดมิได้” ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอ่านเพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าได้ทันการ และ ศศิธร ธัญลักษณ์นันทน์ (2542 : หน่วยที่ 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะการรับสารที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในยุคนี้ มนุษย์จำเป็นต้องใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้ ความคิด และวิสัยทัศน์ใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงและก้าวทันความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกล่าวของโลกได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งและใช้มากในชีวิตประจำวันของนักเรียน เพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ นักเรียนที่มีทักษะการอ่านดีจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการแสวงหาความรู้ และประสบความสำเร็จในการเรียนไปด้วย ดังที่ โทมัส จี ดีไวน์ (Thomas G. Devine, 1986 : 5-6) ได้กล่าวไว้ว่า “การอ่านมีความสำคัญมากสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน แม้ปัจจุบันจะมีเทคโนโลยีและสื่อที่ให้ความรู้ด้านอื่น ๆ มากมายก็ตาม แต่ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านย่อมจะได้เปรียบและประสบความสำเร็จมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับกาอ่านเอกสาร

หนังสือ และอื่น ๆ ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านอาชีพ ด้านการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน” ซึ่งสอดคล้องกับ วิศัลย์ศยา รุดติษฐ์ (2539 : 73) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความฉลาด ความรอบรู้ และความเจริญของงานทางสติปัญญา โดยเฉพาะโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การอ่านก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น เพราะการอ่านจะช่วยพัฒนาและนำพาชีวิตไปสู่โลกกว้างอย่างเหมาะสม หรืออาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นความจำเป็นของชีวิตยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมา เพราะการอ่านทำให้ติดตามความเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุวิทยาการต่าง ๆ ได้ทันอย่างสะดวกและประหยัด

จะเห็นได้ว่าความสามารถในการอ่านมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน และหลักสูตรให้ความสำคัญกับการอ่านและมุ่งเน้นให้นักเรียนแสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็น ตีความ วิเคราะห์ และเห็นคุณค่าในสิ่งที่อ่านได้ แต่ปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่าน ดังผลการวิจัยของ วัชรภรณ์ สอนองคุณ (2534 : 58) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องน้อย และขาดความสนใจในการอ่าน การที่นักเรียนขาดนิสัยรักการอ่านและขาดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทำให้อ่านเนื้อเรื่องแล้วไม่สามารถที่ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ ส่งผลให้การอ่านและการแสวงหาความรู้ไม่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สมศรี บำบัด (2531 : 62) ที่กล่าวว่า “ปัญหาของการอ่านที่สำคัญ คือ ผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจะพบปัญหาในการอ่านมาก เนื่องจากอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเป็นข้อคิดเห็น และตัดสินใจไม่ถูกว่าสิ่งใดควรเชื่อและสิ่งใดไม่ควรเชื่อ อ่านแล้วไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ได้ ซึ่งนับว่าเป็นการขาดทักษะและความสามารถในการอ่าน” และ ขวัญดี อัครวราวุฒิชัย และคนอื่น ๆ (2542:60) ได้กล่าวถึงอุปสรรคของการอ่านว่า ปัญหาของการอ่านมาจากสภาพแวดล้อมไม่ดี มีอุปสรรคทางสุขภาพกาย ขาดทักษะทางภาษา พื้นความรู้เดิมมีจำกัด กังวลเรื่องศัพท์หรือข้อความบางตอนที่แปลกใหม่ในหนังสือมากเกินไป จนขาดการรวบรวมความคิดและไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน และไม่ทราบว่าจะนำความรู้ที่ได้อ่านไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

แนวทางหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น คือ การสรุปอิงความ เนื่องจากการสรุปอิงความจะช่วยให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ และตีความ เนื้อเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น การสรุปอิงความจึงเป็นเสมือน

เครื่องมือที่จะช่วยให้นักเรียนมีทิศทางในการเรียนรู้ และทำให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสรุปองค์ความรู้เป็นการบูรณาการข้อมูลจากผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเนื้อเรื่อง ที่อ่านเข้ากับพื้นความรู้ที่มีอยู่เดิม ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความหมายมากที่สุด ซึ่งช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ดังที่ มาร์ธา เอช ดิลล์เนอร์ และ โจน พี ออลสัน (Martha H. Dillner and Joanne P. Olson, 1977 : 49) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปองค์ความรู้ไว้ว่า การสรุปองค์ความรู้ช่วยให้ผู้อ่านเลือก และเชื่อมโยงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องจากเรื่องที่อ่าน เพื่อที่จะสังเคราะห์ความหมายที่มีได้ระบุไว้โดยตรงในเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้ข้อมูลที่ผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านรับรู้ โทมัส จี ดีไวน์ (Thomas G. Devine, 1989:136 -139) ได้กล่าวไว้ว่า “การสรุปองค์ความรู้เป็นทักษะที่ผู้อ่านใช้มากที่สุด ในขณะที่ผู้อ่านพยายามที่จะทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะสรุปองค์ความรู้จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง” จะเห็นได้ว่าการสรุปองค์ความรู้เป็นสิ่งสำคัญ จึงควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำวิธีการสรุปองค์ความรู้ไปใช้ในการอ่าน และ จีน วินท์เนอร์ (Gene Wintner, 1999 : 271) ได้กล่าวถึงการสรุปองค์ความรู้ไว้ว่า การสรุปองค์ความรู้เป็นทักษะที่นำไปใช้กับทุกสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกำลังอ่านตำราเรียน หนังสือพิมพ์ นวนิยาย บทกวีหรือการ์ตูน นักเรียนจะต้องใช้การสรุปองค์ความรู้เพื่อให้ได้ความเข้าใจและซาบซึ้งในสิ่งที่นักเรียนอ่านอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ โรเบิร์ต บี รัดเดลล์ (Robert B. Ruddell, 1978 :10) กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปองค์ความรู้ว่า การสรุปองค์ความรู้เป็นทักษะพื้นฐานในการตั้งหรือสร้างความหมายจากบทอ่าน และช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ ความจำ ความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสรุปองค์ความรู้เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากขึ้น และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยไว้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้และเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เหตุที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากนักเรียนในชั้นนี้ได้รับความรู้ และศึกษาการใช้ภาษาไทยมาพอสมควร ที่จะมีความสามารถในการสรุปองค์ความรู้และมีกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทย และเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 1 - 3) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถและการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่าน ตัวอย่างประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชาวแคนาดา ระดับ 6 จำนวน 40 คน ที่มีความสามารถทางการอ่านและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน ผู้วิจัยแบ่งตัวอย่างประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือ ตามความสามารถทางการอ่านและตามพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทอ่าน 6 เรื่อง ซึ่งเป็นบทอ่านที่นักเรียนคุ้นเคย จำนวน 3 เรื่อง และบทอ่านที่นักเรียนไม่คุ้นเคย จำนวน 3 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสามารถและกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านโดยการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีที่ใช้ในการสรุปอิงความมี 10 กลวิธี และนักเรียนมีการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านแตกต่างกันตามระดับความสามารถของผู้อ่าน

พรรณทิพย์ ตันเถา (2539 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบกลวิธีการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลวิธีด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการอ่านระหว่างกลุ่มที่มีความสามารถสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรีย์ จงสถาพรสิทธิ์ (2543 : ง) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกันจะมีความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และกลวิธีการตั้งคำถาม ที่ได้มาจากการสำรวจการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้มากที่สุด 4 อันดับ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย หมายถึง การที่นักเรียน สามารถสรุปความคิดเห็นและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องภาษาไทยที่อ่าน จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องและไม่ได้ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้อ่าน เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปของเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย หมายถึง วิธีการที่นักเรียนสรุปความคิดเห็นและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องภาษาไทยที่อ่าน จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องและไม่ได้ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้อ่าน เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปของเนื้อเรื่องที่อ่าน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการ

อ่าน ซึ่งปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ ลินดา ฟิลลิปส์ ริกก์ส (Linda Phillips Riggs, 1981 : 3) โดยแบ่งกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ออกเป็น 6 กลวิธี ได้แก่

1. การผูกเรื่องใหม่ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านไปได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปเดิม นักเรียนจึงพิจารณาข้อมูลใหม่รวมกับข้อสรุปเดิม แล้วหาข้อสรุปใหม่

2. การตั้งคำถาม หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านไปได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่าน เนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปเดิม นักเรียนจึงตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อสรุปเดิม และพยายามตอบคำถามนั้น แล้วตีความ และหาข้อสรุปใหม่

3. การพิจารณาบริบทแวดล้อม หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และพยายามหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่นักเรียนยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ นักเรียนจึงกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมอีกครั้ง และพิจารณาข้อความที่อยู่แวดล้อม ซึ่งนักเรียนไม่เคยสนใจมาก่อน แล้วจับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุป

4. การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็นตีความ และได้ข้อสรุปอย่างหลากหลายจากเนื้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนจึงอ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก จนกระทั่งนักเรียนมีข้อมูลเพิ่มเติมมากพอที่จะตัดสินใจเลือกข้อสรุปได้ ข้อสรุปหนึ่งจากข้อสรุปที่ได้ทั้งหมด

5. การคงข้อสรุปเดิม หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เมื่อได้ข้อสรุปแล้ว แม้ว่านักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก และอาจได้หรือไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติม นักเรียนจะไม่เปลี่ยนแปลงข้อสรุปที่ได้ก่อนหน้านี้

6. การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์ของตนเข้ากับเนื้อเรื่องที่อ่าน และหาข้อสรุป

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน” ผู้วิจัยได้ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ก. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. การอ่าน

- 1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
- 1.2 องค์ประกอบของการอ่าน
- 1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

2. การสรุปอิงความ

- 2.1 ความหมายของการสรุปอิงความ
- 2.2 ความสำคัญของการสรุปอิงความ
- 2.3 ความสามารถในการสรุปอิงความ

3. กลวิธีการสรุปอิงความ

- 3.1 ความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความ
- 3.2 ความสำคัญของกลวิธีการสรุปอิงความ
- 3.3 ประเภทของกลวิธีการสรุปอิงความ

ข. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

ก. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. การอ่าน

1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2533 : 80) ให้ความหมายของการอ่านว่า “การอ่าน หมายถึง การแปลตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกมาเป็นคำพูด (เสียง) และมีความหมายที่ใช้สื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน (ผู้ฟัง) ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นต้องออกเสียงก็เข้าใจความหมายกันได้”

สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2534 : 8) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งตีพิมพ์หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ที่ผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์ กับสิ่งอื่นว่าผู้เขียนตั้งใจจะแสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้าง

สนิท ตั้งทวี (2536 : 4) ได้นิยามการอ่านว่า “การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทอดหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในความนั้น”

มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2537 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็น ที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2539 : 45) กล่าวว่า “การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ”

วาสนา บุญสม (2541 : 19) ให้ความหมายของการอ่านว่า “การอ่าน หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจความหมายของสารจากลายลักษณ์อักษร ถ้อยคำ เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อสาร ไปยังผู้อ่านเพื่อผู้อ่านเกิดความคิด ความเข้าใจ แล้วสามารถนำความคิด ความเข้าใจนั้น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้”

นักการศึกษาต่างประเทศได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

ไฟรีดา ดูบิน (Fraida Dubin, 1982 : 15) กล่าวว่า “การอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยผ่านสื่อคือตัวอักษร ผู้เขียนจะถ่ายทอดความคิดหรือสิ่งที่ต้องการจะสื่อเป็นตัวอักษร ผู้อ่านเป็นฝ่ายที่แปลความคิดหรือความตั้งใจของผู้เขียนโดยการถอดรหัสตัวอักษรให้ได้”

ลารี เอ แฮร์ริส และคาร์ล บี สมิธ (Larry A. Harris and Carl B. Smith, 1986 : 23) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับตัวอักษร โดยผ่านการคิดซึ่งได้รับการชี้นำจากจุดประสงค์การอ่าน

เคนเนท กู๊ดแมน (Kenneth Goodman, 1988 : 12) กล่าวว่า “การอ่านเป็นการอภิปรายร่วมกันโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยมีการปฏิสัมพันธ์ในสาระสำคัญระหว่างภาษาและความคิดในการอ่าน คือ ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษา และผู้อ่านถ่ายทอดออกมาเป็นความคิด”

สรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน หรือการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยผู้เขียนจะถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสารออกมาเป็นตัวอักษรถึงผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะแปลหรือถอดรหัสตัวอักษรเพื่อจะรับรู้อารมณ์ของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ และการที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารที่ผู้เขียนส่งมาได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในสารนั้น ดังนั้นการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ จึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 83) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ เช่น การอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัย ในการค้นคว้าก็ต้องอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง อ่านตาราง ตัวเลข อ่านกราฟ เป็นต้น ในการอ่านเพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิตนั้นต้องอ่านประกาศแจ้งความ ฉลากยา คำชี้แจงในการใช้เครื่องอุปโภคบริโภค เป็นต้น ในการอ่านเพื่อความบันเทิงหรือพัฒนาตนเองในด้านคุณธรรม คือ การอ่านนวนิยาย บทความในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร หนังสือประเภทธรรมะ ชีวประวัติ สารคดีประเภทอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดการจรรโลงใจ เป็นต้น

ชูลี อินม่น (2533 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งที่ช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านเป็นการพัฒนาสติปัญญา ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเป็นพิเศษย่อมจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะโลกในปัจจุบันจัดได้ว่าเป็นโลกของการอ่าน ซึ่งมีการอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภท สิ่งที่ต้องอ่านจึงมีมาก และในชีวิตประจำวันของเราก็จำเป็นต้องอ่านหนังสืออยู่เสมอ เพื่อความรู้ ความสามารถ และเปิดโลกทรรศน์ให้กว้างขวาง

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา ซึ่งจะส่งผลให้มนุษย์ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำรงชีวิตได้ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบัน ความเจริญงอกงามทางเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว และล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิตและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างรวดเร็วทั้งสิ้น การอ่านโลก อ่านหนังสือจึงเป็นความสำคัญอันจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทางที่เหมาะสมที่ควรและทันสมัย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 31) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งต่อชีวิตของคนเรา เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่นำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้ได้รับรู้ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ และช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินต่าง ๆ ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

เปลื้อง ณ นคร (2537 : 133) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านหนังสือนี้ภาษาทางวิชาการเรียกว่า การรับสาร การรับสารมีหลายอย่าง เช่น ทางวิทยุกระจายเสียง ทางรูปภาพ ฯลฯ การอ่านหนังสือเป็นการรับสารที่สำคัญมาก ถ้ารับสารดีและเข้าใจการรับสารก็ทำให้ชีวิตดีขึ้น เดียวนี้ถือกันว่าการอ่านเป็นปัจจัยที่ห้าในการดำรงชีวิต

มณีรัตน์ สุโขศิริรัตน์ (2537 : 30 - 31) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านช่วยพัฒนาทักษะ การพูด การฟัง และการเขียน ซึ่งรวมเรียกว่า ทักษะศิลปภาษา (Language Arts) อันเป็นทักษะการสื่อสาร (Communication Skills) ซึ่งจำเป็นมากสำหรับคนทุกระดับในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคไฮเทค
2. การอ่านทำให้มีความรู้กว้างไกล ยิ่งอ่านมากก็สามารถอ่านทำความเข้าใจ ความคิด ความคิดเห็น ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการของผู้เขียนได้เร็วยิ่งขึ้น ทำให้เป็นคนหูตากว้าง รอบรู้ ทราบข่าวสารทันต่อเหตุการณ์
3. การอ่านช่วยให้มีความเข้าใจพฤติกรรมของตนเองและคนในสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวัฒนธรรมของชาติของตนเองและนานาชาติ
4. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้ปรับปรุงบุคลิกลักษณะของตนเอง กล่าวคือ การอ่านช่วยให้ผู้อ่านผ่อนคลายอารมณ์ รู้จักปรับและควบคุมอารมณ์ รู้จักคิดวิเคราะห์เป็น มีคุณธรรม รู้ดีรู้ชั่ว รู้ว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ รู้จักกาลเทศะ รู้จักแก้ไขปัญหาชีวิต รู้จักวิธีการพูด และการแสดงออกอย่างมีเหตุผล การรู้จักนำสาระที่ได้จากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน การศึกษาหรือการทำงานที่ทำซึ่งจะย่อมมีผลทำให้ประสบผลสำเร็จในชีวิต ครอบครัวการงาน และการเข้ากับคนในสังคมได้ดี

วิศัลย์ศยา รุดดิษฐ์ (2539 : 73) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความฉลาด ความรอบรู้และความเจริญงอกงามทางสติปัญญา โดยเฉพาะโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การอ่านก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น เพราะการอ่านจะช่วยพัฒนาและนำพาชีวิตไปสู่โลกกว้างอย่างเหมาะสมหรืออาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นความจำเป็นของชีวิตยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมา เพราะการอ่านทำให้ติดตามความเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการต่าง ๆ ได้ทันอย่างสะดวกและประหยัด

ดวงใจ ไทยคุณุญ (2540 : 125) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือนับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตในปัจจุบัน และถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะในด้านการดำเนินชีวิตหรือเพื่อการศึกษา การอ่านเป็นการส่งเสริมและพัฒนาสติปัญญา ความคิด และเพิ่มพูนประสบการณ์ นอกเหนือจากความบันเทิงอารมณ์ที่ได้รับ ทั้งนี้ผู้อ่านมิใช่แต่เพียงอ่านออกอ่านได้ หากแต่จะต้องอ่านเป็น

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542 : 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้ในการรับสาร มนุษย์ใช้ทักษะการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจภาษา จึงมีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ทุกคนจะต้องอ่านข่าวสาร เรื่องราวต่าง ๆ จึงจะมีความรอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์ การอ่านจึงเป็นวิธีการรับสารและแปลสารให้เป็นความหมาย เพื่อการรับรู้และความเข้าใจเรื่องอ่าน ในปัจจุบันการอ่านนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนเรา

ขวัญดี อัครวราวุฒิชัย และคนอื่น ๆ (2542 : 47) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า ในยุคปัจจุบันนี้การอ่านเพื่อข่าวสารข้อมูล คือ “ปัจจัยที่ 5” ของคนในเมืองหรือในสังคมเมืองไปเสียแล้ว ถ้าวันใดไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์เลย อาจทำให้รู้สึกชีวิตขาดสิ่งสำคัญไป เพราะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ แม้แต่ในเรื่องการซื้อสินค้าและเครื่องบริโภคก็ยังคงอาศัยการอ่าน

พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2542 : 47) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนไทยในยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมามาก เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความนึกคิด ซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีคำเปรียบเทียบกับว่า “ผู้ที่ไม่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่ปิดขังตัวเองอยู่ในบ้าน คงรู้แต่โลกแคบ ๆ ในบ้านของตัวเองเท่านั้น ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่เปิดประตูหน้าต่าง ทางออกไปสู่โลกข้างนอก ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้และความคิด อันหาเขตสุดมิได้” ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอ่าน เพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าได้ทันการ

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

โธมัส จี ดีไวน์ (Thomas G. Devine, 1986 : 5-6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญมากสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน แม้ปัจจุบันจะมีเทคโนโลยีและสื่อที่ให้ความรู้ด้านอื่น ๆ มากมายก็ตาม แต่ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านย่อมจะได้เปรียบและประสบความสำเร็จมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับการอ่านเอกสาร หนังสือ และอื่น ๆ ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านอาชีพ ด้านการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

ยู บี จีเบนเนดิโอ (U. B. Gbenedio, 1986 : 46 - 47) ให้ทรรศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านพอสรุปได้ว่า แม้ปัจจุบันนี้การสื่อสารจะมีความก้าวหน้าอย่างสูง มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาใช้เพื่อการสื่อสารมากมายก็ตาม สิ่งพิมพ์ยังคงมีความสำคัญในระบบการติดต่อสื่อสารทั่วโลก ถ้าปราศจากสิ่งพิมพ์หรือตำราต่าง ๆ ก็คงไม่เกิดความก้าวหน้าทางการศึกษา หรือเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการที่สำคัญ เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งเพื่อการศึกษาความรู้ เพื่อการพัฒนาและเพิ่มพูนประสบการณ์ต่าง ๆ และเพื่อความบันเทิง

จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมในโลกยุคปัจจุบัน เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันแล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์ ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป และช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน

1.2 องค์ประกอบของการอ่าน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

ซูลี อินมัน (2533 : 16) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า ในการอ่านหนังสือ ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีเพียงไรนั้นจะขึ้นอยู่กับพื้นฐานการอ่าน ซึ่งได้แก่

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวกว้างขวางจะเป็นพื้นฐานในการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดี การที่อ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้น อาจเป็นเพราะผู้อ่านขาดภูมิหลังในเรื่องนั้น ๆ
2. ประสบการณ์ ถ้าผู้อ่านได้พบ ได้เห็น ได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ ได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาก่อน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
3. ความรู้เชิงภาษา การอ่านหนังสือในบางครั้ง ผู้อ่านอาจมีอุปสรรคในการอ่าน เนื่องจากมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไม่เพียงพอ

สนิท ตั้งทวี (2536 : 6) ได้กล่าวถึงปัจจัยของการอ่านว่า การอ่านหนังสือที่ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ คือ ภูมิหลัง และประสบการณ์อันได้แก่การได้พบ ได้เห็น ได้ยิน หรือได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์นั้น ๆ มาก่อนบ้างพอสมควร และยังมีสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ จะต้องมีความรู้ในเชิงภาษา

มาลินี ชาญศิลป์ (2540 : 102 - 103) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่า การอ่านมีองค์ประกอบ 5 ส่วน คือ

1. ผู้อ่าน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนแรกที่ทำให้เกิดการอ่าน เพราะถ้าไม่มีผู้อ่านการอ่านก็ไม่เกิดขึ้น
2. สารหรือหนังสือ หรือตัวอักษร เนื้อหา เรื่องราว และสารจากหนังสือเหล่านั้น จะให้ความคิดแก่ผู้อ่าน ถ้าอ่านไม่ออกหรืออ่านไม่เข้าใจ การอ่านก็ไม่สัมฤทธิ์ผล
3. ความหมาย ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของคำ การอ่านจึงจะเกิดขึ้นต่อไปได้
4. การเลือกความหมาย ความหมายของคำในภาษาไทยนั้นมีจำนวนไม่น้อยที่มีหลายความหมาย ผู้อ่านจะต้องสามารถพิจารณาเลือกให้ถูกต้องว่า ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายให้คำนั้นหมายความว่าอย่างไร ถ้าผู้แต่งและผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกันก็สามารถอ่านได้ความที่ถูกต้อง หากเข้าใจไม่ตรงกันก็ทำให้เข้าใจผิดได้เช่นกัน
5. การนำไปใช้ การอ่านจะได้รับผลสำเร็จมากน้อยหรือไม่เพียงใดนั้น อยู่ที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายเรื่องราวถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้แต่ง สามารถเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้องเหมาะสม และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตามโอกาสต่าง ๆ ได้ หรือทำประโยชน์ให้ตนเองและสังคมได้ต่อไปด้วย

วาสนา บุญสม (2541 : 22) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญมากในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ

1. ผู้อ่าน การอ่านจะเกิดขึ้นได้ต้องมีผู้อ่าน
2. ตัวอักษรและความหมาย ถ้าผู้อ่านเข้าใจความหมายของตัวอักษรจึงเรียกว่า “การอ่าน”
3. เลือกความหมาย ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร เข้าใจความหมายของตัวอักษร และสามารถเลือกความหมายที่ดีที่สุดที่หลากหลาย ๆ ความชอบบริบทได้ถูกต้อง โดยอาศัยการพินิจพิจารณา ด้วยเหตุและผลเช่นนี้ จึงจะถือว่าการอ่านที่สมบูรณ์ เพราะมีทักษะทางด้านความเข้าใจเนื้อเรื่อง และความคิดเชิงวิจารณ์เพิ่มขึ้น
4. การนำไปใช้ เมื่อผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร เข้าใจความหมายของตัวอักษร สามารถเลือกความหมายที่ดี หรือถูกต้องที่สุด และยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติสืบไป เรียกว่า “อ่านเป็น” เพราะมีความคิดพิจารณาในการอ่าน

ผะอบ โปษกฤษณะ (2541 : 109 - 110) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่า การอ่านที่จะให้ผลนั้นสิ่งสำคัญคือ

1. ภูมิหลังของผู้อ่าน ความรู้เบื้องหลังเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้ผู้อ่านเข้าถึงหนังสือที่จะอ่าน ถ้ามีภูมิหลังไม่พอก็ไม่อาจจะได้ผลเท่ากับผู้ที่ภูมิหลังถึงขั้น หนังสือเล่มเดียวกัน หลาย ๆ คนอ่าน คนเหล่านั้นก็จะเข้าใจไม่เหมือนกัน เพราะมีภูมิหลังต่างกัน ความคิดก็ย่อมต่างกันออกไป วยต่างกัน ความเข้าใจก็ไม่เหมือนกันเพราะประสบการณ์ต่างกัน
2. ความเร็วในการอ่าน ผู้ที่อ่านแล้วเข้าใจได้รวดเร็ว ย่อมได้เปรียบผู้ที่อ่านช้า การอ่านได้รวดเร็ว ต้องอาศัยการฝึกฝน ต้องอ่านบ่อย ๆ และหัดจับใจความในเวลาจำกัด ถ้าไม่ฝึกฝนในการอ่าน ก็จะไม่อ่านไม่รวดเร็ว
3. ศรัทธาในการอ่าน การอ่านต้องอาศัยความพอใจ ไม่ใช่ให้อ่านโดยถูกบังคับการอ่านโดยเสรีจะทำความพอใจ ความเพลิดเพลิน ในที่สุดก็ได้รับสิ่งต่าง ๆ ตามที่ต้องการ

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

ร็อด เอลลิส และไบรแอน ทอมลินสัน (Rod Ellis and Brian Tomlinson, 1980: 140-142) ให้ความเห็นว่า การที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้ดีนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านทักษะกลไก (Mechanical Skill) คือ ทักษะในการใช้สายตาอ่านกวาดไปตามตัวอักษร ผู้อ่านที่มีทักษะด้านนี้ดี จะสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว
2. ด้านการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ (Understanding the Meaning of Lexical Items) ผู้อ่านที่มีทักษะด้านนี้ดีจะสามารถเข้าใจได้ทั้งความหมายโดยตรง และความหมายโดยอ้อมของคำศัพท์ในเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน รวมทั้งสามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้ด้วย
3. ด้านการเข้าใจความหมายทางไวยากรณ์ (Understanding Grammatical Meanings) คือ การที่ผู้อ่านสามารถให้ตัวนะในการสร้างแนวคิด มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคแบบต่าง ๆ และเข้าใจถ้อยคำที่ผู้เขียนใช้อ้างอิงถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วในเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน
4. ด้านทักษะการให้เหตุผล (Reasoning Skill) ผู้อ่านที่ดีจะสามารถเชื่อมโยงหรือลำดับเรื่องราวต่าง ๆ ในเรื่องที่ย่านเข้าด้วยกันได้ และรู้ว่าเนื้อเรื่องตอนใดสำคัญและไม่สำคัญ
5. ด้านทักษะการเลือกสรร (Selection Skill) คือ การที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะระหว่างใจความสำคัญ และใจความที่มาสสนับสนุนให้รู้ว่าส่วนใด คือ บทนำ เนื้อเรื่อง หรือ บทสรุป

แมรี ฟินอคเชียโร และคริสโตเฟอร์ บรูมฟิต (Marry Finocchiaro and Christopher Brumfit, 1983 : 144) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านว่าประกอบด้วย

1. ความสามารถในการเดาหรือคาดคะเนความหมาย
2. ความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษา
3. ความรู้และความคุ้นเคย ด้านคำศัพท์และวัฒนธรรมของภาษา
4. ความรู้ในเรื่องวิธีในการอ่านแบบต่าง ๆ
5. พัฒนาการด้านอัตราเร็วในการอ่าน

คริสทีน พี คาสาเนฟ (Christine P. Casanave, 1986 : 2-3) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการอ่านที่ประสบผลสำเร็จของนักเรียนนั้นประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ความสามารถในการถอดรหัสของนักเรียน
2. ความเหมาะสมของบทเรียน หมายถึง บทเรียนที่ได้รับการเขียนมาดี โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย
3. ความสอดคล้องไปด้วยกันระหว่างความรู้เดิมของนักเรียนกับความรู้ใหม่ในบทเรียน
4. ความสามารถในการคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาข้อสงสัยของผู้เรียน

วิลเลียม สก็อต เกรย์ (William Scott Gray , 1988 : 35-37) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การรู้จักคำ (Perception of the words Used) การเข้าใจความหมายของคำ เป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท ผู้อ่านจะอ่านได้เข้าใจต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Ideas) ผู้อ่านอ่านแล้วต้องรับรู้ได้ว่า ผู้เขียนต้องการสื่อความอะไรแก่ผู้อ่านหรือมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร
3. การมีปฏิกิริยาต่อความคิดของผู้เขียน (Reaction of the Ideas) เมื่ออ่านแล้วผู้อ่านต้องประเมินความคิดของตนต่อเรื่องที่อ่าน เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร
4. การมีทักษะในการผสมผสานความคิดเก่ากับความคิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Integration of the Ideas) เป็นการหลอมรวมความคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของตน

เจมส์ ฟลัด และไดแอน แลปป (Jame Flood and Diane Lapp, 1990 : 490) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่าน ดังนี้

1. ด้านผู้อ่าน (Reader Variable) ได้แก่ อายุ ความสามารถ ความรู้สึกลึก และแรงจูงใจ
2. ด้านบทอ่าน (Text Variable) ได้แก่ อรรถลักษณะ ชนิดของบทอ่าน ส่วนสำคัญของบทอ่าน และการพิจารณาบทอ่าน

3. ด้านบริบททางการศึกษา (Educational Context Variables) ได้แก่ สภาพแวดล้อม งาน กลุ่มสังคม และจุดประสงค์

4. ด้านตัวครู (Teacher Variable) ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ เจตคติ และแนวการสอน

จากที่นักการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านประกอบด้วยผู้อ่าน ซึ่งได้แก่ การเข้าใจความหมายของคำและการเลือกความหมายของคำได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ความสามารถในการใช้ภาษา ความสามารถในการคิด การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สภาพร่างกายและสิ่งแวดล้อม และประสบการณ์เดิม นอกจากนี้ยังประกอบด้วย ลักษณะของเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านรู้ความหมายของสิ่งที่อ่าน สรุปความคิดรวบยอดที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงและอ่านได้อ่านมีประสิทธิภาพ

1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (2536 : 12) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน เป็น 3 ระดับ คือ

1. อ่านได้ คือ การอ่านเอาเรื่อง การอ่านระดับนี้ คือ อ่านหนังสือออก สามารถอ่านได้โดยตลอด อ่านแล้วรู้เรื่องราว เรื่องอะไร เป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับใคร ผู้อ่านจะใช้ความจำเป็นส่วนใหญ่

2. อ่านเป็น คือ การอ่านแล้วต้องแปลความ ตีความ ขยายความ เป็นระดับความเข้าใจที่สูงไปกว่าระดับอ่านเอาเรื่อง

3. อ่านเก่ง คือ การอ่านขั้นวิจารณ์ การอ่านระดับนี้ต้องอาศัยการอ่านทั้ง 2 ระดับเป็นพื้นฐาน ต่อจากนั้นผู้อ่านจะต้องอาศัยประสบการณ์ของตน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินค่ามาช่วยในการตัดสินใจและวินิจฉัยเรื่องและข้อความที่ตนอ่านอีกต่อหนึ่ง เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความเข้าใจสูงสุด

เปลื้อง ณ นคร (2538 : 37 - 38) ได้แบ่งระดับการอ่านออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. อ่านออกและอ่านแตก เป็นพื้นฐานของการอ่าน คือ เมื่อเห็นตัวหนังสือก็อ่านออกเสียงหรืออ่านในใจได้

2. อ่านตรวจตรา คือ ทำความรู้จักกับหนังสือที่อ่าน เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาอ่านตลอดเล่ม
3. อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ การอ่านเป็น ในระดับนี้ผู้อ่านต้องเข้าใจหนังสือที่อ่านเป็นอย่างดี
4. อ่านอย่างคั่นคว้า เป็นการอ่านคั่นคว้าเปรียบเทียบ เพื่อความรอบรู้ เป็นระดับสูงสุด

ดยนา วงศ์ระชัย (2542 : 14) แบ่งลำดับขั้นของการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. อ่านได้ คือ อ่านถูกต้องตามอักขรวิธี สามารถอ่านเนื้อเรื่องได้โดยไม่สามารถแสดงความคิดเห็นในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ได้ การอ่านระดับนี้จึงเป็น การอ่านเอาเรื่อง ที่ผู้อ่านจะใช้ความสามารถในการจำเป็นส่วนใหญ่
2. อ่านเป็น จัดเป็นอีกลำดับขั้นของการอ่านที่มีไ้เพียงอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี และรู้เรื่องเท่านั้น แต่ต้อง ตีความ แปลความ และขยายความของเนื้อหาที่อ่านได้ ดังนั้นผู้อ่านต้องใช้ความสามารถที่เหนือกว่าระดับของการอ่านเอาเรื่อง
3. อ่านเก่ง คือ การอ่านขั้นวิจารณ์ การอ่านระดับนี้ต้องใช้ความสามารถและสติปัญญาขั้นสูงในการวินิจฉัยตัดสินประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์และความสามารถของตนในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่ตนอ่าน การอ่านในระดับนี้ต้องอาศัยการอ่านทั้ง 2 ระดับแรกเป็นพื้นฐาน

นักการศึกษาต่างประเทศได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

คาร์ล บี สมิธ (Carl B. Smith, 1974 : 53 – 57) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 4 ระดับ คือ

1. ระดับความรู้ความจำตามตัวอักษร (Literal Recognition) เป็นระดับความสามารถของผู้อ่านในการบอกรายละเอียด ระบุนใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ สามารถเปรียบเทียบประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้เหตุผลและบอกลักษณะของบุคคลในเรื่องที่อ่านได้
2. ระดับสรุปอิงความ (Inference) เป็นระดับความสามารถของผู้อ่านในการวินิจฉัยใจความสำคัญ ให้รายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญนั้น ๆ ลำดับเหตุการณ์ ให้ข้อเปรียบเทียบ บอกความสำคัญของเหตุและผล หรือทำนายเหตุการณ์ได้จากข้อความที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน

3. ระดับประเมินผล (Evaluation) เป็นระดับที่ผู้อ่านมีความสามารถในการตัดสินระหว่างความจริงกับจินตนาการ ข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น ตลอดจนการประเมินความน่าเชื่อถือได้ ความเหมาะสมและคุณค่าของสิ่งที่อ่าน

4. ระดับการตระหนักถึงคุณค่า (Appreciation) เป็นระดับที่ผู้อ่านมีอารมณ์ตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน มีอารมณ์ร่วมกับตัวละคร มีปฏิกิริยาต่อภาษาที่ใช้ ตลอดจนมีจินตนาการในสิ่งที่อ่าน

ริชาร์ด เจ. สมิท และโทมัส ซี. แบเรทท์ (Richard J. Smith and Thomas C. Barrett.,1979 : 61 - 67) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ สรุปได้ดังนี้

1. ระดับการจดจำหรือการระลึกถึงตามตัวอักษร (Literal Recognition or Recall) ความเข้าใจตามตัวอักษรจำเป็นต้องใช้การจดจำหรือการระลึกถึงความคิด ข้อมูล และสิ่งที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วย

1.1 การจดจำหรือการระลึกถึงรายละเอียด (Recognition or Recall of Details)

1.2 การจดจำหรือการระลึกถึงความคิดหลัก (Recognition or Recall of Main Ideas)

1.3 การจดจำหรือการระลึกถึงลำดับเหตุการณ์ (Recognition or Recall of Sequence)

1.4 การจดจำหรือการระลึกถึงการเปรียบเทียบ (Recognition or Recall of Comparisons)

1.5 การจดจำหรือการระลึกถึงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล (Recognition or Recall of Cause and Effect Relationships)

1.6 การจดจำหรือการระลึกถึงอุปนิสัยตัวละคร (Recognition or Recall of Character Traits)

2. ระดับการสรุปอิงความ (Inference) แสดงถึงความเข้าใจด้านการสรุปอิงความ เมื่อนักเรียนใช้การสังเคราะห์เนื้อหาตามตัวอักษรของเรื่องที่คัดให้อ่าน ความรู้ส่วนตัว สัจชาติญาณ และจินตนาการเป็นพื้นฐานสำหรับการอนุมานหรือสมมติฐาน ประกอบด้วย

2.1 การสรุปอิงความเกี่ยวกับรายละเอียดเพิ่มเติม (Inferring Supporting Details)

2.2 การสรุปอิงความเกี่ยวกับความคิดหลัก (Inferring The Main Idea)

- 2.3 การสรุปอิงความเกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ (Inferring Sequence)
- 2.4 การสรุปอิงความเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ (Inferring Comparisons)
- 2.5 การสรุปอิงความเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Inferring Cause and Effect Relationships)
- 2.6 การสรุปอิงความเกี่ยวกับอุปนิสัยตัวละคร (Inferring Character Traits)
- 2.7 การทำนายผล (Predicting Outcomes)
- 2.8 การสรุปอิงความเกี่ยวกับภาษาลังการ (Inferring about Figurative)
3. ระดับการประเมินค่า (Evaluation) นักเรียนประเมินเมื่อตัดสินเนื้อหาของเนื้อเรื่องที่ย่าน โดยเปรียบเทียบเนื้อหากับเกณฑ์ภายนอก หรือ เกณฑ์ภายใน ประกอบด้วย
 - 3.1 การตัดสินเกี่ยวกับเรื่องจริงหรือเรื่องแต่ง (Judgment of Reality or Fantasy)
 - 3.2 การตัดสินเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น (Judgment of Fact or Opinion)
 - 3.3 การตัดสินเกี่ยวกับความเพียงพอหรือความตรง (Judgment of Adequacy or Validity)
 - 3.4 การตัดสินเกี่ยวกับความเหมาะสม (Judgment of Appropriateness)
 - 3.5 การตัดสินเกี่ยวกับคุณค่า สิ่งที่น่าปรารถนา หรือ การเป็นที่ยอมรับ (Judgment of Worth, Desirability, or Acceptability)
4. ระดับการตระหนักถึงคุณค่า (Appreciation) การตระหนักถึงคุณค่าของนักเรียนในด้านกลวิธีการประพันธ์ รูปแบบ ลีลา และโครงสร้างที่ผู้ประพันธ์ใช้เพื่อกระตุ้นการตอบสนองทางอารมณ์ให้เกิดขึ้นในผู้อ่าน ประกอบด้วย
 - 4.1 การตอบสนองทางอารมณ์ต่อโครงเรื่องหรือแก่นเรื่อง (Emotional Response to Plot or Theme)
 - 4.2 การระบุตัวละครและเหตุการณ์ (Identification with Characters and Incidents)
 - 4.3 ปฏิกริยาต่อการใช้ภาษาของผู้ประพันธ์ (Reactions to The Author's Use of Language)
 - 4.4 ภาพพจน์ (Imagery)

ที่ แบทเทท์ อ่างถึงใน เอ็มเมอร์ลด์ วี เดอชองต์ (T. Barrett cited in Emerald V. Dechant, 1982: 313 - 314) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 5 ระดับสรุปได้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ระดับนี้มุ่งเน้นการอ่านเพื่อให้ได้ความคิด ซึ่งปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในข้อความ

2. ระดับการจัดเรียงความ (Reorganization Comprehension) ระดับนี้มุ่งเน้นให้ผู้อ่านวิเคราะห์ สังเคราะห์ และรวบรวมความคิด จากสารที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเรื่อง การสร้างความคิดใหม่โดยอาจใช้ประโยคของผู้แต่งโดยตรง หรืออาจแปลความจากประโยคของผู้แต่งโดยใช้ประโยคใหม่แต่ความหมายคงเดิม

3. ระดับการสรุปอิงความ (Inferential Comprehension) ระดับนี้ผู้อ่านจะสรุปอิงความ โดยใช้ความคิดและข้อมูลที่ปรากฏในข้อความ ใช้สัญชาตญาณและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการนึกคิด จินตนาการและตั้งสมมติฐาน โดยทั่วไปแล้วความเข้าใจระดับนี้ ต้องใช้ความคิด และจินตนาการที่กว้างไกลออกไปจากข้อความที่ปรากฏ

4. ระดับการประเมินค่า (Evaluation Comprehension) คือ ระดับของการตัดสินใจเชิงประมาณค่า โดยเปรียบเทียบความคิดที่เสนอในเรื่องราวที่อ่านกับเกณฑ์ภายนอก ซึ่งได้จากผู้เชี่ยวชาญหรืองานเขียนอื่น ๆ กับเกณฑ์ภายใน ซึ่งได้จากประสบการณ์ ความรู้ ค่านิยมของผู้อ่านเอง สิ่งสำคัญของกาประเมินค่า คือ จะต้องมีการตัดสินใจและเน้นคุณภาพในแง่ความถูกต้อง การยอมรับได้หรือความน่าจะเป็นของเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น

5. ระดับการตระหนักถึงคุณค่า (Appreciation Comprehension) ความเข้าใจระดับนี้ รวมเอาระดับความเข้าใจที่กล่าวมาทั้งหมดไว้ด้วยกัน ผู้อ่านจะมีความรู้สึกทางอารมณ์และเกิดความซาบซึ้ง รวมทั้งตระหนักถึงคุณค่าของงานเขียนนั้น

มาร์ธา ดัลแมน และคณะ (Matha Dallman and Others, 1984 : 408 - 411) ได้จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Reading on The Factual Level) หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความหมาย และเรื่องทีอ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้โดยตรงประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

1.1 การรู้ความหมายของคำ (Knowing The Meaning of Words)

1.2 การจับใจความสำคัญ (Finding The Main Idea)

1.3 การเลือกรายละเอียดที่สำคัญ (Selecting Significant Details)

1.4 การดำเนินการตามคำสั่งหรือทิศทาง (Following Directions)

1.5 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting The Sequence)

1.6 การหาความเป็นจริงจากเรื่อง (Recognizing Facts)

2. ระดับการตีความ (Reading on The Interpretative or Inferential Level)

หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้โดยตรง แต่จะเข้าใจได้โดยอาศัยความสามารถในการสรุปการตีความและการแปลความจากข้อความและเนื้อเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

1.1 การสรุปและรวบรวมเรื่องที่อ่าน (Summarize and Organize)

1.2 การรู้ความหมายโดยทั่วไปของเรื่องที่อ่าน (Arriving at Generalization)

1.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า (Predicting Outcomes)

1.4 การเข้าใจสำนวนภาษา (Inferring The Meaning of

Figurative Language)

1.5 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)

1.6 การชี้คุณสมบัติของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

3. ระดับการประเมินค่า (Reading on The Evaluative Level) หมายถึง

ความสามารถในการประเมินค่า ตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน มาพิจารณาตัดสิน เช่น สามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด มีความสามารถในการคาดคะเน หรือทำนายเหตุการณ์ หรือเรื่องราวที่จะเกิดตามมา หรือสามารถบอกได้ว่าข้อสรุปของผู้เขียนถูกต้องหรือไม่อย่างไร ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

3.1 การแยกความเป็นจริงกับความคิดเห็น (Differential Facts and Opinions)

3.2 การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อ (Recognizing Fallacious Reasoning)

3.3 การพิจารณาคุณค่าที่พอเพียงของการยอมรับสิ่งที่อ่าน (Judging Adequacy Worth of Acceptability)

3.4 การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง (Identifying Author's Purpose)

ไดแอน แลปปี้ และเจมส์ ฟลัด (Diane Lapp and Jame Flood, 1986 : 136) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา
2. ระดับตีความและสรุปอิงความ (Inferential Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน และสามารถนำข้อมูลต่าง ๆ จากการอ่านมาช่วยในพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย (Implicit Information)
3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดประสบการณ์ของตนเอง รวมทั้งความเข้าใจในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาช่วยในการตัดสินและประเมินค่าข้อความที่อ่าน

จะเห็นได้ว่า นักการศึกษาส่วนใหญ่มีแนวคิดในการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นไปในทำนองเดียวกัน โดยมีการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านอย่างเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มตั้งแต่ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร ระดับการตีความหรือการสรุปอิงความ ระดับการประเมินค่า และระดับการตระหนักถึงคุณค่า

2. การสรุปอิงความ

2.1 ความหมายของการสรุปอิงความ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการสรุปอิงความ ไว้ดังนี้

ประสิทธิ์ สง่าเนตร (2523 : 5) ได้ให้ความหมายของการสรุปอิงความว่า “การสรุปอิงความ หมายถึง การสรุปผลที่ได้จากการสังเกตหรือข้อเท็จจริงที่ให้ไว้ในข้อความที่ได้อ่าน”

ดารณี ภูมวัน (Daranee Pummawan ,1986 : 7) กล่าวว่า “การสรุปอิงความ คือ การสรุปความคิดเห็นจากข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการอ่านข้อความที่ผู้อ่านไม่รู้ความหมายที่มีพื้นฐานอยู่บนสิ่งที่ผู้อ่านรู้ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการตีความและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ”

ลักขณา ดอกเขียว (2539 : 34 - 35) ได้กล่าวถึงความหมายของการสรุปอิงความ ไว้ว่า การสรุปอิงความ เป็นการบูรณาการข้อมูลที่คุณเขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องที่อ่านเข้ากับพื้นฐานความรู้เดิม ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความหมายมากที่สุด และปัจจัยที่มีผลต่อการสรุปอิงความก็คือพื้นฐานความรู้ของแต่ละคนมี

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงความหมายของการสรุปอิงความไว้ดังนี้

โรเบิร์ต คาร์ลีน (Robert Karlin, 1971 : 198) กล่าวถึงความหมายของการสรุปอิงความว่า การสรุปอิงความเป็นการสร้างข้อสรุป การสร้างนัยทั่วไป การมองความสัมพันธ์ การทำนายผล และการตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

ลารี เอ แฮริส และ คาร์ล บี สมิท (Larry A. Harris and Carl B. Smith, 1976 : 264-265) ได้กล่าวถึงความหมายของการสรุปอิงความไว้ว่า การสรุปอิงความเป็นความพยายามส่วนหนึ่งของผู้อ่านที่จะเข้าใจในสิ่งที่ผู้แต่งไม่ได้กล่าวถึงหรือพยายามจะพูดโดยไม่ใช้ถ้อยคำ การแปลความหมายขึ้นอยู่กัภูมิหลังและสัญชาติญาณของผู้อ่าน ซึ่งจะใช้ความคิดบริบท หลักฐานต่างๆ เพื่อคาดคะเนเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้น

มาร์ธา เอช ดิลล์เนอร์ และโจน พี ออลสัน (Martha H. Dillner and Joanne P. Olson, 1977 : 49) ได้กล่าวไว้ว่า “การสรุปอิงความ คือ การที่ผู้อ่านลงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยพิจารณาจากข้อความที่ผู้เขียนกล่าวไว้อย่างชัดเจน และจากที่ซ่อนอยู่ในข้อความที่อ่านนั้น รวมทั้งผู้อ่านจะต้องรู้ด้วยว่าข้อเท็จจริงใดในข้อความที่มีส่วนช่วยให้เกิดการสรุปอิงความได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม”

ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1988 : 2) กล่าวว่า “การสรุปอิงความ คือ กระบวนการขยายความทางด้านความเข้าใจในการอ่านที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องที่ผู้อ่านสร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เข้าถึงความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวโดยตรง”

โทมัส จี ดีไวน์ (Thomas G. Devine, 1989 : 136-139) ได้กล่าวถึงการสรุปอิงความว่า การสรุปอิงความเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด ขณะที่ผู้อ่านพยายามที่จะทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะสรุปอิงความจากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง อาจกล่าวได้ว่าการสรุปอิงความเป็น “การเดาของผู้มีการศึกษา”

รอนดา โฮลท์ อะคินสัน และเดบบี กีส ลองแมน (Rhonda Holt Akinson and Debbie Guice Longman, 1990 : 264) กล่าวว่า “การสรุปอิงความจะต้องอาศัยพื้นฐานของการเข้าใจโดยนัย หรือความหมายแฝงและความหมายตามตัวอักษร ชนิดของการสรุปอิงความ มี 3 แบบ คือ 1) การสรุปอิงความตามหลักตรรกศาสตร์ เช่น เมื่อ $a = b$ และ $b = c$

ดังนั้น $a = c$ 2) การสรุปอิงความตามข้อมูลหลักฐานที่ปรากฏร่วมกับความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ และ 3) การสรุปอิงความโดยไม่มีเหตุผลมาสนับสนุน เป็นการคาดเดาเอาเอง”

จีราลด์ จี ดัฟฟี และ ลอรา อาร์ โรเฮเลอร์ (Gerald G. Duffy and Laura R. Roeheler, 1993 : 494) ได้ให้ความหมายของการสรุปอิงความไว้ว่า “การสรุปอิงความหมายถึง กระบวนการของการสร้างความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ แต่ไม่ได้บอกออกมาตรง ๆ ต้องการให้ผู้อ่านคาดเดาโดยใช้การผสมผสาน “ความรู้เดิม” และตัวชี้แนะซึ่งเป็นหลักสำคัญในบทอ่าน”

โรเบิร์ต บี รัดเดลล์ (Robert B. Ruddell, 1995 : 143) กล่าวว่า “การสรุปอิงความเป็นการสรุปความโดยใช้ข้อมูลที่ปรากฏในข้อความที่อ่านเป็นพื้นฐานในการสรุป ข้อมูลเหล่านี้มักจะกล่าวเป็นความหมายโดยนัย ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้การอ่านระหว่างบรรทัดในการทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน”

มารีแอนน์ ซี เรย์โนลด์ (Marianne C. Reynolds, 1995 : 152) ได้กล่าวว่า “การสรุปอิงความเป็นการรวบรวมข้อมูลที่ผู้เขียนให้ไว้เข้ากับข้อมูลตามพื้นความรู้เดิมและทักษะด้านการคิดของนักเรียนในความพยายามที่จะเข้าใจบทอ่านอย่างเต็มที่”

แนนซี วี วูด (Nancy V. Wood, 2000 : 337) กล่าวถึงการสรุปอิงความว่า การสรุปอิงความเป็นการใช้ตัวชี้แนะที่ผู้เขียนให้มา และเพิ่มข้อมูลจากประสบการณ์เดิม เพื่อสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสรุปอิงความเป็นการสรุปความคิดเห็นของผู้อ่านจากข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อเรื่องและไม่ได้ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์ ตีความ และแปลความหมายเนื้อเรื่องที่อ่านเข้ากับพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านเพื่อให้เข้าถึงความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวโดยตรง

2.2 ความสำคัญของการสรุปอิงความ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปอิงความไว้ดังนี้

ชินชีวี เฉลิมภัทรกุล และคณะ (Chuencheewee Chalernpatarakul and Others, 1990 : 72) กล่าวว่า “การสรุปอิงความในการอ่าน เป็นการนำรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้รับจากการอ่านมาสัมพันธ์กันแล้วสร้างเป็นความหมายใหม่ขึ้น มีความสำคัญในการอ่าน เพราะจะช่วยทำให้สามารถเห็นความต่อเนื่อง และความสัมพันธ์ของสิ่งที่อ่าน”

ลักขณา ดอกเขียว (2539 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปอิงความว่า การสรุปอิงความนับเป็นสิ่งสำคัญต่อการอ่านเป็นอย่างมาก เพราะการสรุปอิงความในการอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วขึ้นและเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับมาไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปอิงความไว้ดังนี้

มาร์ธา เอช ดิลล์เนอร์ และโจน พี ออลสัน (Martha H. Dillner and Joanne P. Olson, 1977 : 49) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปอิงความไว้ว่า การสรุปอิงความช่วยให้ผู้อ่านเลือก และเชื่อมโยงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องจากเรื่องที่อ่าน เพื่อที่จะสังเคราะห์ความหมายที่มีได้ระบุไว้โดยตรงในเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้ข้อมูลที่ผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านรับรู้

โรเบิร์ต บี รัคเดลล์ (Robert B. Ruddell, 1978 : 10) กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปอิงความว่า การสรุปความเป็นทักษะพื้นฐานในการดึงหรือสร้างความหมายจากบทอ่าน และช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ ความจำ ความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้น

จอห์น อาร์ บีช และ คริส ซิงเกอร์ตัน (John R. Beech and Chris Singleton, 1997 : 179-180) ได้กล่าวไว้ว่า “ทักษะการสรุปอิงความมีความจำเป็นเมื่อผู้อ่านต้องการทำความเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในเนื้อเรื่อง”

โดล และ คณะ (Dole et. , 1991 : 245 cited in Donna E. Alverman and Stephen F. Phelps, 1998 : 218) ได้กล่าวไว้ว่า “การสรุปอิงความเป็นหัวใจของกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ”

จีน วินท์เนอร์ (Gene, Wintner, 2000 : 271) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปอิงความไว้ว่า นักเรียนจะการใช้การสรุปอิงความในการอ่านทุกอย่าง เช่น ในการอ่านหนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ นวนิยาย นิทาน บทกวี เนื้อเพลง และการ์ตูน นักเรียนจะต้องใช้การสรุปอิงความในการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่นักเรียนอ่านอย่างเต็มที่

จะเห็นได้ว่า การสรุปอิงความเป็นสิ่งสำคัญต่อการอ่านเพราะการสรุปอิงความเป็นเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน สามารถหาข้อสรุป แปลความหมาย และรับรู้ในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ในส่วนของนักเรียนนั้น การสรุปอิงความช่วยให้นักเรียนมีทิศทางในการเรียนรู้และทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น และช่วยให้พัฒนาความรู้ ความจำ ความเข้าใจในการอ่านและตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่อ่าน

2.3 ความสามารถในการสรุปอิงความ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสามารถในการสรุปอิงความไว้ดังนี้

ลักขณา ดอกเขียว (2539 : 13) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสรุปอิงความไว้ว่า “ความสามารถในการสรุปอิงความ หมายถึง ความสามารถที่ผู้อ่านหาคำตอบ และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความคิดและประสบการณ์จัดการกับข้อมูลต่างๆ ที่กล่าวไว้โดยนัยหรือข้อมูลที่มีได้ปรากฏให้เห็นโดยตรงจากข้อมูลที่อ่าน”

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงความสามารถในการสรุปอิงความไว้ดังนี้

ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1988 : 5) กล่าวว่า “การตีความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นต้องอาศัยความรู้ว่าเนื้อหาที่อ่านนั้นคืออะไร มากกว่าการดูความหมายจากตัวอักษรเท่านั้น ซึ่งบริบทเหล่านี้จะปรากฏอยู่ในตัวบุคคล ดังนั้นผู้อ่านที่ดีต้องมีความสามารถในการสรุปอิงความจากความหมายที่แฝงไว้ในเนื้อหานั้น ๆ จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น”

ดีนน์ มิลาน สเปนเซอร์ (Deanne Milan Spears, 1999 : 54) ได้กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการสรุปอิงความ สรุปได้ว่า ความสามารถในการสรุปอิงความ หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการสร้างข้อสรุปขึ้นมาจากสิ่งที่ผู้เขียนแนะนำไว้ซึ่ง

ผู้เขียนบอกไว้โดยนัย และตีความหมายของสิ่งที่อ่าน เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สมเหตุสมผลหรือเป็นไปได้ โดยใช้ประสบการณ์เดิม และความสามารถในการให้เหตุผลของผู้อ่าน

จีน วินท์เนอร์ (Gene, Wintner, 2000 : 285) ได้กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการสรุปอิงความ สรุปได้ว่า ความสามารถในการสรุปอิงความ คือ การที่นักเรียนสามารถสร้างข้อสรุปอย่างหลากหลาย เพื่อทำความเข้าใจข้อมูลหรือความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และตีความหมายสิ่งที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่ผู้เขียนบอกไว้โดยตรงและบอกไว้โดยนัย โดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์ของนักเรียน

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการสรุปอิงความ หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการสรุปความคิดเห็นและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องและไม่ได้ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้อ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. กลวิธีการสรุปอิงความ

3.1 ความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความ ไว้ดังนี้

ลักษณะ ดอกเซียว (2539,11) ได้ให้ความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความไว้ว่า “กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่าน หมายถึง วิธีการที่ผู้อ่านใช้เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความคิดและประสบการณ์จัดการกับข้อมูลต่าง ๆ ที่กล่าวโดยนัย หรือข้อมูลที่มีได้ปรากฏให้เห็นโดยตรงจากข้อมูลี่อ่าน”

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความ ไว้ดังนี้ ฮาวี เอส เวนเนอร์ และ ชาร์ค บาเซอร์แมน (Harvey S. Wiener and Charles Bazerman, 1988 : 55 – 176 อ้างถึงใน พรรณทิพย์ ต้นเถา, 2539 : 42) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสรุปอิงความ ว่าประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. จับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้
2. ทำความเข้าใจเรื่องให้ตลอดทั้งเรื่อง และสังเกตรายละเอียดสนับสนุน
3. หาศัพท์ยาก หรือประโยคที่มีความหมายโดยนัย หรือเป็นโวหาร
4. ค้นหาเหตุผล การกระทำที่เป็นเหตุเป็นผล เหตุการณ์ เวลา สถานที่ที่สามารถทำนายได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป
5. สังเกตบุคลิกลักษณะของตัวละคร จากสิ่งที่เขาคิด รู้สึก เพื่อให้เข้าใจว่าเหตุใดเขาจึงทำเช่นนั้น
6. หลังจากี่อ่านจบ ถามตนเองว่า อะไรจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ และการกระทำนั้น ๆ
7. ให้ประสบการณ์ช่วยในการตีความ โดยตัดอคติ ความชอบ หรือไม่ชอบออกไป

แดเนียล เจ เคอร์แลนด์ (Daniel J. Kerland, 1995 : 36 – 37)) ได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความ สรุปได้ว่า กลวิธีการสรุปอิงความ คือ วิธีการที่ผู้อ่านใช้ในการสร้างข้อสรุปจากข้อมูลที่ปรากฏในสิ่งที่อ่าน หรือสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้โดยนัย โดยใช้พื้นความรู้เดิมและประสบการณ์เดิม

จีน วินท์เนอร์ (Gene, Wintner, 2000 : 268) ได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีการสรุปอิงความ สรุปได้ว่า กลวิธีการสรุปอิงความ คือ วิธีการที่ผู้อ่านใช้เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้เขียนบอกไว้โดยตรงและบอกไว้โดยนัยหรือแนะไว้ โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และการตีความ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลวิธีการสรุปอิงความ หมายถึง วิธีการที่ผู้อ่านใช้ในการสรุปความคิดเห็นและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องและไม่ได้ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้อ่าน

3.2 ความสำคัญของกลวิธีการสรุปอิงความ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการสรุปอิงความ ไว้ดังนี้

ลักขณา ดอกเขียว (2539 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า “กลวิธีการสรุปอิงความ (Inferencing Strategies) นับเป็นสิ่งสำคัญต่อการอ่านเป็นอย่างมาก เพราะกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วขึ้น และเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับมาไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ดียิ่งขึ้น”

สุมาลี ชิโนกุล (Sumalee Chinokul, 1999 : 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการสรุปอิงความ สรุปได้ว่า ในการอ่านผู้อ่านต้องอ่านโดยใช้ทักษะและความเอาใจใส่ที่เพียงพอในการใช้กลวิธีการสรุปอิงความให้ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ และต้องคงความเป็นกลางเอาไว้ให้มากพอที่จะตระหนักถึงความแตกต่างในด้านมุมมองของผู้อ่านกับผู้เขียน ซึ่งกลวิธีการสรุปอิงความจะช่วยให้อ่านได้รับสารที่ผู้เขียนตั้งใจสื่อได้ถูกต้อง

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการสรุปอิงความ ไว้ดังนี้ ซี กอร์ดอน (C. Gordon, 1985 cites in Earl H. Cheek, Jr., Ron F. Flippo, and Jimmy D. Linsey, 1997 : 225) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการสรุปอิงความ สรุปได้ว่า กลวิธีการสรุปอิงความ เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านระบุตำแหน่งข้อมูลที่บอกไว้โดยนัย ที่นอกเหนือจากข้อมูลที่ผู้เขียนบอกไว้โดยตรง ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ

ดีนน์ มิลาน สเปียร์ส (Deanne Milan Spears, 1999 : 61) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสรุปองค์ความรู้ สรุปได้ว่า การที่ผู้อ่านฝึกฝนการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ ความบ่อย ๆ จะทำให้ผู้อ่านเป็นนักอ่านที่กระตือรือร้น ช่างสงสัย และเป็นนักคิดมากขึ้น และทำให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ได้โดยอัตโนมัติเมื่ออ่านหนังสือ สามารถรับรู้ถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อที่อยู่นอกเหนือจากคำต่าง ๆ ตามตัวอักษร

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลวิธีการสรุปองค์ความรู้เป็นสิ่งสำคัญต่อการอ่านเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลวิธีการสรุปองค์ความรู้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ผู้ที่รู้จักและเลือกใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านได้อย่างเหมาะสมย่อมทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่าน

3.3 ประเภทของกลวิธีการสรุปองค์ความรู้

นักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงประเภทของกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ไว้ดังนี้

ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 3) ได้สำรวจกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านของนักเรียนมี 10 กลวิธีได้แก่

1. การผูกเรื่องใหม่ (Rebinding) หมายถึง การสรุปเรื่องที่อ่านโดยการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้ากับข้อมูลเดิม กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนตั้งสมมติฐานของการตีความที่น่าจะเป็นไปได้แล้วนึกได้ในทันทีว่าการตีความครั้งนี้ขัดแย้งกับการตีความก่อนหน้านี้ นักเรียนจึงเปลี่ยนเป็นเรียบเรียงข้อมูลปัจจุบันให้สอดคล้องกับการตีความก่อนหน้านี้

2. การตั้งข้อสงสัยในการตีความเบื้องต้นหรือมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการตีความทั้งทางตรงหรือทางอ้อม (Questioning a default interpretation or a direct or indirect conflict) หมายถึง การตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับการตีความข้อมูลที่ได้รับในเบื้องต้น กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านที่ตามมาเกิดความขัดแย้งจนนักเรียนไม่อาจต่อเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนจึงเลือกที่จะตั้งข้อสงสัยกับการตีความก่อนหน้านี้แทนที่จะตั้งข้อสงสัยกับข้อมูลปัจจุบัน

3. การเปลี่ยนจุดเน้น (Shifting of focus) หมายถึง การแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้อความที่อ่านโดยใช้ข้อมูลที่อยู่แวดล้อม กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนไม่สามารถตีความได้ นักเรียนจึงหันมาพิจารณาข้อมูลแวดล้อมประกอบที่มีความเกี่ยวข้องถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ข้อมูลสำคัญ

4. การวิเคราะห์ทางเลือกอื่น (Analyzing alternatives) หมายถึง การกำหนดตัวเลือกมากกว่าหนึ่งตัวเลือกเพื่อใช้ในการตีความ กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนยังไม่ได้ตีความอย่างหนึ่งอย่างใดแต่เลือกคำตอบมากกว่า 1 คำตอบจนกว่าจะได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากพอที่จะตีความได้ ซึ่งนักเรียนจะใช้คำว่า "น่าจะเป็นไปได้ว่า" "อาจจะเป็นไปได้ว่า" "หรือ" "ฉันคิดว่า"

5. การกำหนดกรณีทางเลือกอื่น (Assigning an alternate case) หมายถึง การแยกการตีความข้อมูลนั้นจากข้อมูลอื่น กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนไม่สามารถตีความข้อมูลนั้นให้เข้ากับข้อมูลที่มีอยู่ได้และข้อมูลที่ตามมาภายหลังก็ไม่ได้สนับสนุนข้อมูลนั้น ๆ นักเรียนจึงหันเหจากการตีความเดิมของตน

6. การยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยทันที (Confirming an immediate prior interpretation) หมายถึง การยืนยันคำตอบว่าสอดคล้องกับการตีความก่อนหน้านี้ กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนยืนยันว่าการตีความของนักเรียนสอดคล้องกับคำตอบที่คิดไว้ก่อนหน้าได้ในทันที

7. การยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยไม่ทันที (Confirming a nonimmediate prior interpretation) หมายถึง การพิจารณาการตีความอย่างอื่นก่อนการยืนยันคำตอบว่าสอดคล้องกับการตีความก่อนหน้านี้ กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อภายหลังจากที่นักเรียนได้ตีความไปแล้ว นักเรียนหันไปพิจารณาการตีความอย่างอื่นแต่ยังใช้ข้อมูลที่ตามมาภายหลังปรับเข้าสู่การตีความก่อนหน้านี้และถือว่าเป็นคำตอบของนักเรียน

8. การสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จและการดัดแปลงข้อมูล (Assuming a default interpretation and transforming information) หมายถึง การสรุปความโดยมีพื้นฐานอยู่บนข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนตั้งข้อสันนิษฐานอย่างใดอย่างหนึ่งแต่มีความรู้ที่ไม่ถูกต้อง เช่น อาจขาดพื้นฐานความรู้ เป็นต้น หรือนักเรียนตีความข้อมูลใหม่ ๆ ไว้ผิดทางโดยพยายามที่จะยืนยันการตีความนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความสอดคล้อง

9. การละเลยที่จะตอบหรือการยึดถือข้อมูลไว้ (Neglecting to respond or holding information) หมายถึง การไม่ตีความข้อมูลที่มีอยู่หรือการตีความอย่างเดิมโดยไม่มี การเพิ่มเติมข้อมูล กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนไม่ยอมตีความข้อมูลโดยใช้ความ เจ็บแค้นหรือคำพูดที่ว่า "ฉันไม่รู้" หรือ "ไม่" หรือนักเรียนตีความโดยใช้ถ้อยคำใหม่กับการ ตีความอย่างเดิมให้กลายเป็นความหลากหลายแต่แท้ที่จริงแล้วไม่ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลใหม่ แต่อย่างใด

10. การสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกร่วมตามประสบการณ์ (Emphatizing from experience) หมายถึง การใช้ประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้ในการตีความ กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนใช้ข้อมูลและประสบการณ์ส่วนตัวมาจินตนาการตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ของเรื่องที่อ่าน

นอกจากนั้น ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs , 1981 : 21) ได้แบ่งกลวิธีการสรุปใจความ 10 กลวิธีดังกล่าวตามประสิทธิภาพของกลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มของกลวิธีการสรุปใจความที่ให้ประสิทธิภาพมากที่สุด (Most Productive Strategies) กลวิธีประเภทนี้นักเรียนที่เก่งจะใช้มากที่สุด ได้แก่
 - 1.1 การเปลี่ยนจุดเน้น
 - 1.2 การวิเคราะห์ทางเลือกอื่น
 - 1.3 การยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยทันที
 - 1.4 การสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกร่วมตามประสบการณ์
2. กลุ่มของกลวิธีการสรุปใจความที่มีประสิทธิภาพ (Productive Strategies) กลวิธีประเภทนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้อ่าน ได้แก่
 - 2.1 การผูกเรื่องใหม่
 - 2.2 การตั้งข้อสงสัยในการตีความเบื้องต้นหรือมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการตีความทั้งทางตรงหรือทางอ้อม
 - 2.3 การยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยไม่ทันที
3. กลุ่มของกลวิธีการสรุปใจความที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ (Counter Productive Strategies) กลวิธีประเภทนี้นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำจะใช้มาก ได้แก่
 - 3.1 การกำหนดกรณีทางเลือกอื่น
 - 3.2 การสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จและการดัดแปลงข้อมูล
 - 3.3 การละเลยที่จะตอบหรือการยึดถือข้อมูลไว้

ซูซาน บี นิวแมน (Susan B. Newman, 1989 : 31) ได้ศึกษาทฤษฎีการสรุปอิงความในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่างกัน ซึ่งทฤษฎีที่นักเรียนใช้มีดังนี้

1. การผูกเรื่อง (Binding) เป็นความพยายามที่จะสร้างข้อสรุปต่าง ๆ โดยใช้ข้อเท็จจริงที่ระบุไว้อย่างหลากหลาย ดังตัวอย่างเช่น “หาก X อยู่ที่นั่น และ Y อยู่ที่นั่น ฉะนั้น ทั้งสองตัวแปรจะต้องมีส่วนพัวพันในคดีนั้นร่วมกัน”
2. การผูกเรื่องใหม่ (Rebinding) เป็นการปรับเปลี่ยนข้อมูลใหม่เพื่อให้เข้ากับการตีความก่อนหน้านี้ หรือปรับเปลี่ยนการตีความก่อนหน้านี้ให้เข้ากับข้อมูลใหม่
3. การยืนยัน (Confirming) เป็นการใช้ข้อมูลใหม่เพื่ออธิบายการตีความก่อนหน้านี้
4. การกำหนดคุณค่าที่ผิดพลาด (Assigning Default Values) เป็นการกำหนดคุณค่าของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง โดยใช้พื้นฐานความรู้เดิม
5. การมีอารมณ์ความรู้สึกร่วม (Emphatizing) เป็นการมีอารมณ์คล้อยตามหรือมีความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์ หรือตัวละครในเรื่อง
6. การเสนอทางแก้ปัญหา (Proposing Solutions) เป็นความพยายามที่จะคิดค้นหนทางคลี่คลายปัญหาใหม่ ๆ ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่น่าเสนอไว้ในบทอ่าน
7. การกล่าวซ้ำ (Reiterating) เป็นการสรุปข้อสรุปที่ได้ก่อนหน้านี้โดยไม่มีการเพิ่มเติมคำอธิบาย หรือการตีความใหม่ ๆ แต่อย่างใด
8. การเลี่ยงการตอบคำถาม (Refraining) เป็นการหลีกเลี่ยงหรือการไม่ตอบคำถาม เพราะไม่แน่ใจหรือไม่มีความรู้

ข. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาและค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยและกลวิธีการสรุปอิงความ ไม่พบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้โดยตรง แต่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านที่มีผลต่อความสามารถและกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษเพียง 1 งานวิจัยเท่านั้น

ลักษณะ ดอกเขียว (2539 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถและกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน” ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2539 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 จำนวน 455 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกตัวอย่างประชากร ได้แก่ แบบสอบถามความสามารถทางภาษาอังกฤษและแบบสอบพินความรู้ในเรื่องที่อ่าน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความสามารถในการสรุปอิงความและแบบวัดกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981) มาใช้ในการสร้างแบบวัดกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ จากการศึกษาพบว่า กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีปฏิกริยาร่วมระหว่างระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษกับพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่อความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 43 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถและการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่าน ตัวอย่างประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชาวแคนาดาระดับ 6 จำนวน 40 คน ที่มีความสามารถทางการอ่านและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน ผู้วิจัยแบ่งตัวอย่างประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือ ตามความสามารถทางการอ่านและตามพินความรู้ในเรื่องที่อ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทอ่าน 6 เรื่อง ซึ่งเป็นบทอ่านที่นักเรียนคุ้นเคย จำนวน 3 เรื่อง และบทอ่านที่นักเรียนไม่คุ้นเคย จำนวน 3 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสามารถและกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านโดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ผู้วิจัยเป็นผู้เขียนขึ้น นักเรียนต้องอ่านเนื้อเรื่องตามที่

ผู้วิจัยกำหนดให้อ่านจากนั้น ผู้วิจัยถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นและคาดว่าเกิดขึ้นใน เนื้อหาที่อ่าน ผู้วิจัยนำคำตอบของนักเรียนมาวิเคราะห์เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปอิง ความในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านของนักเรียนมี 10 กลวิธี ได้แก่

1. การผูกเรื่องใหม่ (Rebinding) หมายถึง การสรุปเรื่องที่อ่านโดยการเชื่อมโยง ข้อมูลใหม่เข้ากับข้อมูลเดิม กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนตั้งสมมติฐานของการ ตีความที่น่าจะเป็นไปได้แล้วนึกได้ในทันทีว่าการตีความครั้งนี้ขัดแย้งกับการตีความก่อนหน้านี้ นักเรียนจึงเปลี่ยนเป็นเรียบเรียงข้อมูลปัจจุบันให้สอดคล้องกับการตีความก่อนหน้านี้

2. การตั้งข้อสงสัยในการตีความเบื้องต้นหรือมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการตีความทั้ง ทางตรงหรือทางอ้อม (Questioning a default interpretation or a direct or indirect conflict) หมายถึง การตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับการตีความข้อมูลที่ได้รับในเบื้องต้น กลวิธีนี้เป็น กลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านที่ตามมาเกิดความขัดแย้งจนนักเรียนไม่อาจ ต่อเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนจึงเลือกที่จะตั้งข้อสงสัยกับการตีความก่อนหน้านี้แทนที่จะตั้งข้อ สงสัยกับข้อมูลปัจจุบัน

3. การเปลี่ยนจุดเน้น (Shifting of focus) หมายถึง การแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้อความ ที่อ่านโดยใช้ข้อมูลที่อยู่แวดล้อม กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนไม่สามารถตีความ ได้ นักเรียนจึงหันมาพิจารณาข้อมูลแวดล้อมประกอบที่มีความเกี่ยวข้องถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ ข้อมูลสำคัญ

4. การวิเคราะห์ทางเลือกอื่น (Analyzing alternatives) หมายถึง การกำหนด ตัวเลือกมากกว่าหนึ่งตัวเลือกเพื่อใช้ในการตีความ กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียน ยังไม่ได้ตีความอย่างหนึ่งอย่างใดแต่เลือกคำตอบมากกว่า 1 คำตอบจนกว่าจะได้ข้อมูลเพิ่มเติม มากพอที่จะตีความได้ ซึ่งนักเรียนจะใช้คำว่า "น่าจะเป็นไปได้ว่า" "อาจจะเป็นไปได้ว่า" "หรือ" "ฉันคิดว่า"

5. การกำหนดกรณีทางเลือกอื่น (Assigning an alternate case) หมายถึง การ แยกการตีความข้อมูลนั้นจากข้อมูลอื่น กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนไม่สามารถ ตีความข้อมูลนั้นให้เข้ากับข้อมูลที่มีอยู่ได้และข้อมูลที่ตามมาภายหลังก็ไม่ได้สนับสนุนข้อมูล นั้น ๆ นักเรียนจึงหันเหจากการตีความเดิมของตน

6. การยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยทันที (Confirming an immediate prior interpretation) หมายถึง การยืนยันคำตอบว่าสอดคล้องกับการตีความก่อนหน้า กถวิธีนี้เป็นกถวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนยืนยันว่าการตีความของนักเรียนสอดคล้องกับคำตอบที่คิดไว้ก่อนหน้าได้ในทันที

7. การยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยไม่ทันที (Confirming a nonimmediate prior interpretation) หมายถึง การพิจารณาการตีความอย่างอื่นก่อนการยืนยันคำตอบว่าสอดคล้องกับการตีความก่อนหน้า กถวิธีนี้เป็นกถวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อภายหลังจากที่นักเรียนได้ตีความไปแล้ว นักเรียนหันไปพิจารณาการตีความอย่างอื่นแต่ยังใช้ข้อมูลที่ตามมาจากหลังปรับเข้าสู่การตีความก่อนหน้าและถือว่าเป็นคำตอบของนักเรียน

8. การสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จและการดัดแปลงข้อมูล (Assuming a default interpretation and transforming information) หมายถึง การสรุปความโดยมีพื้นฐานอยู่บนข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง กถวิธีนี้เป็นกถวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนตั้งข้อสันนิษฐานอย่างใดอย่างหนึ่งแต่มีความรู้ที่ไม่ถูกต้อง เช่น อาจขาดพื้นฐานความรู้ เป็นต้น หรือนักเรียนตีความข้อมูลใหม่ ๆ ไว้ผิดพลาดโดยพยายามที่จะยืนยันการตีความนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความสอดคล้อง

9. การละเลยที่จะตอบหรือการยึดถือข้อมูลไว้ (Neglecting to respond or holding information) หมายถึง การไม่ตีความข้อมูลที่มีอยู่หรือการตีความอย่างเดิมโดยไม่มี การเพิ่มเติมข้อมูล กถวิธีนี้เป็นกถวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนไม่ยอมตีความข้อมูลโดยใช้ความ เจ็บแค้นหรือคำพูดที่ว่า "ฉันไม่รู้" หรือ "ไม่" หรือนักเรียนตีความโดยใช้ถ้อยคำใหม่กับการ ตีความอย่างเดิมให้กลายเป็นความหลากหลายแต่แท้ที่จริงแล้วไม่ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลใหม่ แต่อย่างใด

10. การสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกร่วมตามประสบการณ์ (Emphatizing from experience) หมายถึง การใช้ประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้ในการตีความ กถวิธีนี้เป็นกถวิธีที่ นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนใช้ข้อมูลและประสบการณ์ส่วนตัวมาจินตนาการตนเองให้เข้ากับ สถานการณ์ของเรื่องที่อ่าน

ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 21) ได้ทำการศึกษาเพื่อ ทดสอบทฤษฎีการสรุปองความในการอ่านของนักเรียน ตัวอย่างประชากร คือ นักเรียน ที่เรียนในระดับ 6 ในแคนาดาตะวันตก จำนวน 40 คน ที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ ในระดับสูง กลาง และต่ำ ผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ตามความสามารถใน

การอ่าน และตามพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทอ่านที่นักเรียนคุ้นเคย จำนวน 3 เรื่อง และบทอ่านที่นักเรียนไม่คุ้นเคย จำนวน 3 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่าน ผู้วิจัยสัมภาษณ์พร้อมทั้งหาความถี่รวมของกลวิธีที่นักเรียนใช้ ในแต่ละกลวิธี ผลการศึกษาปรากฏว่า สามารถแบ่งกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มของกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่ให้ประสิทธิภาพมากที่สุด (Most Productive Strategies) กลวิธีประเภทนี้นักเรียนที่เก่งจะใช้มากที่สุด ได้แก่

- 1.1 การเปลี่ยนจุดเน้น
- 1.2 การวิเคราะห์ทางเลือกอื่น
- 1.3 การยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยทันที
- 1.4 การสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกร่วมตามประสบการณ์

2. กลุ่มของกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพ (Productive Strategies) กลวิธีประเภทนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้อ่าน ได้แก่

- 2.1 การผูกเรื่องใหม่
- 2.2 การตั้งข้อสงสัยในการตีความเบื้องต้นหรือมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการตีความทั้งทางตรงหรือทางอ้อม

3. กลุ่มของกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ (Counter Productive Strategies) กลวิธีประเภทนี้นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำจะใช้มากที่สุด ได้แก่

- 3.1 การกำหนดกรณีทางเลือกอื่น
- 3.2 การสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จและการตัดแปลงข้อมูล
- 3.3 การละเลยที่จะตอบหรือการยึดถือข้อมูลไว้

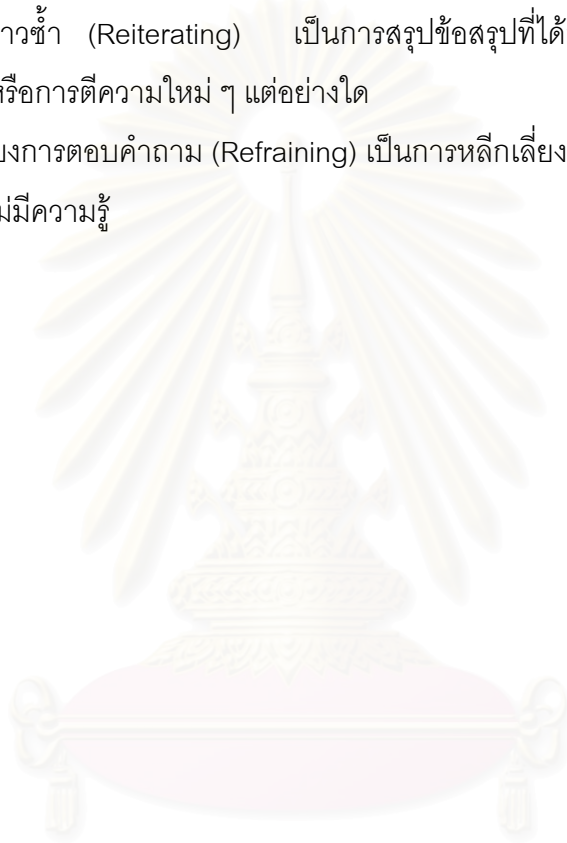
ลินดา เอ็ม ฟิลลิปส์ (Linda M. Phillips, 1987 : 2) ได้สำรวจกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านของนักเรียนระดับ 6 ที่มีความสามารถทางภาษาสูงและมีความสามารถทางภาษาต่ำ เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่นักเรียนใช้ว่าแตกต่างจากกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่ผู้ใหญ่ใช้หรือไม่ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชาวแคนาดา ที่เรียนในระดับ 6 จำนวน 80 คน ผู้วิจัยแบ่งตัวอย่างประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง จำนวน 40 คน และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อเรื่องจำนวน 6 เรื่อง ที่นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่าน และไม่มีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยให้ตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม อ่านเนื้อเรื่องที่ตัวอย่างประชากรคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่าน จำนวน 3 เรื่อง และอ่านเรื่องที่ตัวอย่างประชากรไม่คุ้นเคยกับเรื่องที่อ่าน จำนวน 3 เรื่อง หลังจากนั้นให้ตัวอย่างประชากรรายงานเกี่ยวกับขั้นตอนในการคิดที่ใช้ในการตีความในการอ่านด้วยวาจา (Verbal Report) ผลการสำรวจพบว่า กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านที่นักเรียนใช้ คล้ายคลึงกับกลวิธีที่ผู้ใหญ่ใช้ในการวิจัยของ เอ. คอลลินส์ และคณะ (A. Collins et al., 1980 cited in Linda M Phillips, 1987 : 5) และบางวิธีก็คาบเกี่ยวกับกลวิธีที่ผู้ใหญ่ใช้ ผลการวิจัย สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกันจะใช้กลวิธีในการสรุปอิงความไม่ต่างกัน แต่ถ้ามีความสามารถทางภาษาต่างกัน จะใช้กลวิธีสรุปอิงความในการอ่านต่างกัน

ซูซาน บี นิวแมน (Susan B. Newman, 1989 : 31 - A) ได้ศึกษากลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่างกัน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนที่เรียนในระดับ 5 ในบอสตัน จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทอ่านที่เกี่ยวกับความลึกลับ จำนวน 2 เรื่อง โดยในแต่ละเรื่องแบ่งออกเป็น 6 ตอน ในแต่ละตอนจะจบลงด้วยการเชื่อมโยงตัวชี้แนะไปยังตอนต่อไป เพื่อให้นักเรียนใช้ในการหาคำตอบ ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านทั้ง 2 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่ออ่านแต่ละตอนจบ ผู้วิจัยถามคำถามที่เกี่ยวกับรายละเอียดของบทอ่านที่อ่าน ให้นักเรียนตอบและเล่าเกี่ยวกับบทอ่านที่อ่านนั้น จากการเล่าเรื่องของนักเรียนแต่ละคน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมไว้เป็นบันทึกของนักเรียนแต่ละคน แล้วนำบันทึกนั้น มาวิเคราะห์หากกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปอิงความในการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านที่นักเรียนใช้มากของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งกลวิธีที่นักเรียนใช้มีดังนี้

1. การผูกเรื่อง (Binding) เป็นความพยายามที่จะสร้างข้อสรุปต่าง ๆ โดยใช้ข้อเท็จจริงที่ระบุไว้อย่างหลากหลาย ดังตัวอย่างเช่น “หาก X อยู่ที่นั่น และ Y อยู่ที่นั่น ฉะนั้น ทั้งสองตัวแปรจะต้องมีส่วนพัวพันในคดีนั้นร่วมกัน”
2. การผูกเรื่องใหม่ (Rebinding) เป็นการปรับเปลี่ยนข้อมูลใหม่เพื่อให้เข้ากับการตีความก่อนหน้า หรือปรับเปลี่ยนการตีความก่อนหน้าให้เข้ากับข้อมูลใหม่
3. การยืนยัน (Confirming) เป็นการใช้อ้างอิงข้อมูลใหม่เพื่ออธิบายการตีความก่อนหน้า

4. การกำหนดคุณค่าที่ผิดพลาด (Assigning Default Values) เป็นการกำหนดคุณค่าของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง โดยใช้พื้นฐานความรู้เดิม
5. การมีอารมณ์ความรู้สึกร่วม (Emphatizing) เป็นการมีอารมณ์คล้ายตามหรือมีความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์ หรือตัวละครในเรื่อง
6. การเสนอทางแก้ปัญหา (Proposing Solutions) เป็นความพยายามที่จะคิดค้นหนทางคลี่คลายปัญหาใหม่ ๆ ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่น่าเสนอไว้ในบทอ่าน
7. การกล่าวซ้ำ (Reiterating) เป็นการสรุปข้อสรุปที่ได้ก่อนหน้านี้โดยไม่มีการเพิ่มเติมคำอธิบาย หรือการตีความใหม่ ๆ แต่อย่างใด
8. การเลี่ยงการตอบคำถาม (Refraining) เป็นการหลีกเลี่ยงหรือการไม่ตอบคำถาม เพราะไม่แน่ใจหรือไม่มีความรู้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยและเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสรุปอิงความและความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของกลุ่มวิชาภาษาไทย และคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชา ท 503 ท 504
3. ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชา ท 503 ท 504 จากเอกสารของกลุ่มโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
4. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการสำรวจของกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา พบว่า ในปีการศึกษา 2543 มีโรงเรียน จำนวน 116 โรงเรียน และมีจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 36,402 คน ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยใช้ตารางของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างถึงใน อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน, 2537 : 30) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และให้ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ $\pm 5\%$ ซึ่งระบุว่าจำนวนตัวอย่างประชากรที่สามารถเป็นตัวแทนของจำนวนประชากรขนาด 50,000 คน จะต้องมียังน้อยอย่างน้อย 397 คน ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 กลุ่มโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. สุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งมีทั้งหมด 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 สุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มแรก เพื่อสำรวจการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้มากที่สุด 4 อันดับ ดังนี้

2.1.1 สุ่มโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียน ซึ่งมีทั้งหมด 8 กลุ่ม กลุ่มละ 1 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 8 โรงเรียน

2.1.2 ในแต่ละโรงเรียนที่สุ่มมา สุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 284 คน

2.1.3 ให้ตัวอย่างประชากรกลุ่มนี้ทำแบบสอบถามการใช้กลวิธีสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย โดยให้เรียงลำดับการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย จากมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่า กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่ตัวอย่างประชากรกลุ่มนี้ใช้มากที่สุด 4 อันดับแรก ได้แก่

- 1) กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม
- 2) กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย
- 3) กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์

4) กลวิธีการตั้งคำถาม

2.2 สุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 2 เพื่อศึกษาความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย และการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

2.2.1 สุ่มโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียน ซึ่งมีทั้งหมด 8 กลุ่ม กลุ่มละ 1 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 8 โรงเรียน

2.2.2 ในแต่ละโรงเรียนที่สุ่มมา สุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนโรงเรียนละ 3 ห้องเรียน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 834 คน

3. จำแนกตัวอย่างประชากรที่ได้จากข้อ 2.2.2 ออกเป็น 4 กลุ่ม ตามกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยในข้อ 2.1.3 โดยพิจารณาจากความถี่ของการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยที่ตัวอย่างประชากรระบุไว้ในคำตอบคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย โดยใช้เกณฑ์การแบ่งกลุ่มดังนี้

ถ้าความถี่ของการใช้กลวิธีในลำดับที่หนึ่งมากกว่าความถี่ของการใช้กลวิธีในลำดับที่สองอย่างน้อย 2 ความถี่ ถือว่านักเรียนใช้กลวิธีนั้นมากที่สุด แต่ถ้านักเรียนใช้กลวิธีทั้ง 4 กลวิธี ในจำนวนที่เท่ากัน ไม่ถือว่านักเรียนใช้กลวิธีใดกลวิธีหนึ่งมากที่สุดและจะไม่นำคะแนนของนักเรียนคนนั้นมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว พบว่า ตัวอย่างประชากร จำนวน 834 คน มีนักเรียนที่ไม่ได้ใช้กลวิธีใดกลวิธีหนึ่งมากที่สุด จำนวน 237 คน ผู้วิจัยจึงไม่นำมาใช้เป็นตัวอย่างประชากรในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังนั้นจึงเหลือนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น จำนวน 597 คน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค) และจำแนกตัวอย่างประชากรของแต่ละกลุ่ม ได้ดังนี้

1) กลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม	จำนวน	240	คน
2) กลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย	จำนวน	189	คน
3) กลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์	จำนวน	148	คน
4) กลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม	จำนวน	20	คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย
2. แบบสอบถามวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่ใช้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวิธีการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยนำกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษ 10 กลวิธี ของ ลินดาฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 3) มาปรับเป็นกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย ดังนี้

1) นำกลวิธีที่มีความคล้ายคลึงกันมารวมกัน ได้แก่

2.1) รวมกลวิธีการวิเคราะห์ทางเลือกอื่น กับ กลวิธีการกำหนดกรณีทางเลือกอื่น เข้าด้วยกัน ได้แก่ กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย

2.2) รวมกลวิธีการยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยทันที กลวิธีการยืนยันการตีความก่อนหน้าโดยไม่ทันที กลวิธีการสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จและการดัดแปลงข้อมูล และกลวิธีการละเอียดที่จะตอบหรือการยึดถือข้อมูลไว้ เข้าด้วยกัน ได้แก่ กลวิธีการคงข้อสรุปเดิม

2) เปลี่ยนชื่อกลวิธีใหม่ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ได้แก่

2.1) กลวิธีการตั้งข้อสงสัยในการตีความเบื้องต้นหรือมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการตีความทั้งทางตรงหรือทางอ้อม เปลี่ยนเป็น กลวิธีการตั้งคำถาม

2.2) กลวิธีการเปลี่ยนจุดเน้น เปลี่ยนเป็น กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม

2.3) กลวิธีการสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกร่วมตามประสบการณ์เปลี่ยนเป็น กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์

3) ใช้ชื่อกลวิธีเดิม ได้แก่ กลวิธีการผูกเรื่องใหม่

ผู้วิจัยนำกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ทั้ง 6 กลวิธี มาสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดจัดลำดับ (Ranking) โดยให้นักเรียนเรียงลำดับกลวิธีที่นักเรียนใช้มากที่สุดไปหากวิธีที่นักเรียนใช้น้อย

ที่สุด ด้วยการให้นักเรียนใส่หมายเลข 1 ซึ่งหมายถึง เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้มากที่สุด เรียงไปตามลำดับ จนถึงหมายเลข 6 ซึ่งหมายถึง เป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด

1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และความเหมาะสมของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และความเหมาะสมของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ)

1.3 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง

1.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสีกัน (วัฒนา นันทอุปถัมภ์) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 47 คน ผลปรากฏว่า ไม่พบปัญหาใด ๆ แบบสอบถามมีความเหมาะสมของการใช้ภาษา และนักเรียนสามารถตอบแบบสอบถามเสร็จภายในเวลาที่ผู้วิจัยกำหนดให้

1.5 นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปใช้เก็บข้อมูลกับตัวอย่างประชากรกลุ่มแรกที่สุ่มได้จำนวนทั้งสิ้น 284 คน (ดูรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในภาคผนวก ค) แล้วนำข้อมูลที่ได้แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของการใช้กลวิธี ผลปรากฏดังนี้

กลวิธี	ความถี่	ร้อยละ	อันดับที่
1. การผูกเรื่องใหม่	31	10.90	5
2. การตั้งคำถาม	43	15.10	4
3. การพิจารณาบริบทแวดล้อม	84	29.60	1
4. การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย	51	18.00	2
5. การคงข้อสรุปเดิม	27	9.50	6
6. การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์	48	16.90	3
รวม	284	100.00	

คัดเลือกกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 4 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม 2) กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย 3) กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และ 4) กลวิธีการตั้งคำถาม ไปใช้ในการสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยต่อไป

2. แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

เป็นแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) มี 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ คะแนนเต็ม 25 คะแนน เพื่อวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 2 เป็นการให้นักเรียนระบุกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้ในการตอบแบบสอบ ตอนที่ 1

ในการสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย มีวิธีการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ตอนที่ 1 ดังนี้

2.1.1 กำหนดประเภทของวรรณกรรมและเนื้อเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนอ่าน ได้แก่ วรรณกรรมสำหรับเด็ก เรื่องสั้น นวนิยาย บทความและสารคดี

2.1.2 เลือกเนื้อเรื่อง โดยพิจารณาจากผลการวิจัยของ ทศนา สลัด ยะนันท์ และ ลัดดา รุ่งวิสัย (2537 : 69) ที่ศึกษาเรื่อง วรรณกรรมซึ่งตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น พบว่า ประเภทสิ่งพิมพ์ที่วัยรุ่นชอบอ่าน ได้แก่ นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน และหนังสืออ่านเล่น ตามลำดับ วัยรุ่นจะชอบอ่านวรรณกรรมที่มีเนื้อหา รูปแบบ และลีลาการเขียนตอบสนองธรรมชาติ และความต้องการเชิงจิตวิทยาของวัยรุ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ผลจากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อเรื่องที่วัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการอ่าน เนื้อเรื่องมีความยากง่ายเหมาะสมกับอายุและความสนใจของนักเรียน และเนื้อหาดังกล่าวสอดคล้องกับหลักสูตรรายวิชาภาษาไทย ท 503 ท 504 ได้เนื้อเรื่องจากวรรณกรรมสำหรับเด็ก นวนิยาย เรื่องสั้น นิตยสารและวารสารต่าง ๆ ที่เลือกไว้ประเภทละ 1 ข้อความ รวมเป็น 5 ข้อความ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง)

2.2 นำเนื้อเรื่อง 5 ข้อความ ที่คัดเลือกได้ใน ข้อ 2.1.2 มาสร้างข้อคำถาม (ดูรายละเอียดผังการสร้างแบบสอบในภาคผนวก ง) โดยในแต่ละข้อความนั้นจะมีข้อคำถาม 3 - 6 ข้อคำถาม จำนวนข้อคำถามของแต่ละข้อความขึ้นอยู่กับขนาดความยาวของเนื้อเรื่องนั้น ได้ข้อคำถามทั้งหมด 25 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) มี 4 ตัวเลือก โดยในแต่ละข้อคำถามจะเป็นการถามให้นักเรียนสรุปอิงความจากเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยแบบสอบจะครอบคลุมความสามารถในการอ่านระดับการสรุปอิงความ ตามแบบของ ริชาร์ด เจ สมิธ และโธมัส ซี แบเรทท์ (Richard J. Smith and Thomas C. Barrett., 1979 : 62 - 64) ดังนี้คือ

- 1) การสรุปอิงความเกี่ยวกับรายละเอียดเพิ่มเติม (Inferring Supporting Details)
- 2) การสรุปอิงความเกี่ยวกับความคิดหลัก (Inferring The Main Idea)
- 3) การสรุปอิงความเกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ (Inferring Sequence)
- 4) การสรุปอิงความเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ (Inferring Comparisons)
- 5) การสรุปอิงความเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Inferring Cause and Effect Relationships)
- 6) การสรุปอิงความเกี่ยวกับอุปนิสัยตัวละคร (Inferring Character Traits)
- 7) การทำนายผล (Predicting Outcomes)
- 8) การสรุปอิงความเกี่ยวกับภาษาดังการ (Inferring about Figurative)

2.3 ตอนที่ 2 ของแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย เป็นการให้นักเรียนระบุกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้ในการตอบคำถามแต่ละข้อในแบบสอบ ตอนที่ 1 โดยระบุชื่อกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย 1 กลวิธี จาก 4 กลวิธีที่ได้สำรวจมาแล้ว

2.4 นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความถูกต้องตามลักษณะการออกข้อสอบที่ดี แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ซึ่งเป็นคณะเดียวกับผู้ตรวจแบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความถูกต้องตามลักษณะการออกข้อสอบที่ดี แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ)

2.5 นำแบบสอบที่ได้แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง

2.6 นำแบบสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว จำนวน 25 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 53 คน

2.7 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูกต้อง ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ

2.8 นำแบบสอบมาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับ ค่าระดับความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อสอบและประมาณค่าความสามารถของผู้สอบตามทฤษฎีการตอบสนองด้วยวิธีของเบส์ (The Computer Program for Item Analysis and Estimation of Examinee's Ability Based on Item Response Theory by Using Bayesian Procedures) โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี และรองศาสตราจารย์ ดร.คณิต ไชยมุกด์ ผลปรากฏดังนี้

ค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.73

ค่าระดับความยากง่าย	จำนวนข้อ
0.80 ขึ้นไป	2
0.61 – 0.80	15
0.41 – 0.60	8
0.20 – 0.40	-
ต่ำกว่า 0.20	-
รวม	25 ข้อ

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าระดับความยากง่ายระหว่าง 0.20–0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ไว้ใช้ ปรากฏว่า มีข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว จำนวน 21 ข้อ ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกไม่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว จำนวน 4 ข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล รวมจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการสอบ (ดูรายละเอียดผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อในภาคผนวก ข)

2.9 ได้แบบสอบที่มีข้อคำถามเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.43 – 0.75 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 – 0.84 และค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.73

2.10 นำแบบสอบฉบับนี้ไปใช้เก็บข้อมูลกับตัวอย่างประชากร จำนวน 834 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าทางสถิติเพื่อคัดเลือกและจำแนกตัวอย่างประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ตามกลวิธีที่นักเรียนใช้ ได้ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 597 คน จากนั้นนำคะแนนของตัวอย่างประชากรมาหาค่าทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ไปเสนอต่ออธิบดีกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พร้อมด้วยโครงร่างวิทยานิพนธ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและรายชื่อโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร เพื่อขอความร่วมมือจากกรมสามัญศึกษาออกหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นตัวอย่างประชากร

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากกรมสามัญศึกษา ไปติดต่อกับผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง เพื่อขออนุญาตใช้แบบสอบถาม กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่ใช้ในการอ่านภาษาไทยและแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยกับนักเรียน และเพื่อนัดหมายวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่ใช้ในการอ่านภาษาไทยไปให้นักเรียน ตามวันเวลาที่นัดหมายด้วยตนเอง ซึ่งในการเก็บข้อมูลทุกครั้ง ผู้วิจัยจะชี้แจงวัตถุประสงค์ในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและตั้งใจตอบแบบสอบถาม โดยก่อนลงมือตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้อ่านคำ

ชี้แจงของแบบสอบถาม พร้อมทั้งอธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อนทุกครั้ง ทั้งนี้ผู้วิจัยให้เวลานักเรียนในการตอบแบบสอบถามเป็นเวลา 10 นาที

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไปใช้กับนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร ตามวันเวลาที่นัดหมายด้วยตนเอง ซึ่งในการเก็บข้อมูลทุกครั้ง ผู้วิจัยจะชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำแบบสอบ พร้อมทั้งประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญและตั้งใจทำแบบสอบอย่างเต็มความสามารถ โดยก่อนลงมือทำแบบสอบผู้วิจัยได้อ่านคำชี้แจงของแบบสอบ พร้อมทั้งอธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อนทุกครั้ง ทั้งนี้ผู้วิจัยให้เวลานักเรียนในการทำแบบสอบเป็นเวลา 50 นาที

5. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 14 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ทางโรงเรียนเป็นผู้ประสานงานดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลให้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยและแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences : SPSS) เวอร์ชัน 10.0.7 และโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อสอบและประมาณค่าความสามารถของผู้สอบตามทฤษฎีการตอบสนองด้วยวิธีของเบส์ (The Computer Program for Item Analysis and Estimation of Examinee's Ability Based on Item Response Theory by Using Bayesian Procedures) โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสิ และรองศาสตราจารย์ ดร.คณิต ไช้มุกด์ เพื่อหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

1. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

1.1 แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2 เลือกกกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้มากที่สุด 4 กลวิธี ไปใช้ในการสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

2. แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

2.1 แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของกลวิธีการสรุปอิงความที่ใช้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อจำแนกนักเรียนเป็น 4 กลุ่มตามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้ ด้วยการนำความถี่ของกลวิธีที่นักเรียนใช้ทั้ง 4 กลวิธี มาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย และตัดสินว่านักเรียนใช้กลวิธีใดมากที่สุด โดยพิจารณาจากความถี่ของการใช้กลวิธีในลำดับที่หนึ่งต้องมากกว่าความถี่ของการใช้กลวิธีในลำดับที่สองอย่างน้อย 2 ความถี่ จึงจะถือว่านักเรียนใช้กลวิธีนั้นมากที่สุด ถ้านักเรียนใช้กลวิธีทั้ง 4 กลวิธี ในจำนวนที่เท่ากัน ไม่ถือว่านักเรียนใช้กลวิธีใดกลวิธีหนึ่งมากที่สุดและจะไม่นำคะแนนของนักเรียนคนนั้นมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นนำจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มมาคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง

2.2 หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน

2.3 เปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากพบว่าความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบภายหลัง (Post Hoc) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของค่ามัชฌิมเลขคณิตระหว่างกลุ่ม โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe' Test for All Possible Comparison) แล้วนำเสนอผลการวิจัยในรูปตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย
2. ค่าระดับความยากง่าย (Level of Difficulty) ของแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย
3. ค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ของแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย
4. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย
5. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย
6. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. - Standard Deviation) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย
7. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)
8. ทดสอบอัตราส่วน F เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของค่ามัชฌิมเลขคณิตระหว่างกลุ่ม โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe' Test for All Possible Comparison)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 - 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของ
นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา กรุงเทพมหานคร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ทั้ง 4 กลวิธี

กลวิธี	จำนวน	ร้อยละ
1. การพิจารณาบริบทแวดล้อม	240	40.20
2. การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย	189	31.70
3. การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์	148	24.80
4. การตั้งคำถาม	20	3.40
รวม	597	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่เป็นตัวอย่างประชากร มีจำนวน
ทั้งสิ้น 597 คน ส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมมากที่สุด คือ มีนักเรียน
จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 40.20 รองลงมาคือ กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือก
ที่หลากหลาย จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์
จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และกลวิธีการตั้งคำถาม จำนวน 20 คน คิดเป็น
ร้อยละ 3.40 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 597 คน จำแนกตามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความทั้ง 4 กลวิธี

กลวิธี	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.
1. การพิจารณาบริบทแวดล้อม	20	12.29	2.54
2. การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย	20	12.15	2.58
3. การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์	20	11.26	2.79
4. การตั้งคำถาม	20	9.90	3.40
รวม	20	11.91	2.70

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 597 คน มีค่าเท่ากับ 11.91 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.70 เมื่อจำแนกตามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความทั้ง 4 กลวิธี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 12.29 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.54 กลุ่มที่ใช้การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 12.15 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.58 กลุ่มที่ใช้การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 11.26 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.79 และกลุ่มที่ใช้การตั้งคำถาม มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 9.90 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้
แตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way
Analysis of Variance) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 - 4

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความสามารถในการสรุปองค์
ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้
กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	190.12	63.37	9.02*
ภายในกลุ่ม	593	4166.18	7.03	
ทั้งหมด	596	4356.30		

*p < 0.05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเอฟ (F) ที่ได้จากการคำนวณ มีค่าเท่ากับ 9.02
ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าเอฟ (F) จากตาราง ($F_{0.05, 3, 593} = 2.60$) แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ใช้กลวิธีการสรุป
องค์ความรู้แตกต่างกัน มีความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยเลขคณิต (\bar{x}) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe' Test for All Possible Comparison)

กลวิธี	\bar{x}	กลวิธี			
		1	2	3	4
		12.29	12.15	11.26	9.90
1. การพิจารณาบริบทแวดล้อม	12.29	-	.14	1.03*	2.39*
2. การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย	12.15		-	.90*	2.25*
3. การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์	11.26			-	1.36
4. การตั้งคำถาม	9.90				-

* $p < 0.05$ ($F_{3,593} = 2.60$)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างค่ามัธยเลขคณิต (\bar{x}) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างนักเรียนที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า คะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 คู่ ได้แก่ คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม และ คะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน มี 2 คู่ ได้แก่ คะแนนความสามารถของ

นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธี การพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่ม
ที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย และคะแนนความสามารถของนักเรียน
กลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์กับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่
ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยและเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) โดยสุ่มโรงเรียนจาก 8 กลุ่มโรงเรียน มา กลุ่มละ 1 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 ห้องเรียน ได้จำนวนนักเรียน 834 คน นำแบบสอบถามวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไปทดสอบนักเรียน 834 คน แล้วนำเกณฑ์ในการคัดเลือกและจำแนกนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ตามกลวิธีที่ได้ระบุไว้ในการตอบคำถามแบบสอบถามวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย มาพิจารณาพบว่า มีนักเรียนที่ไม่ได้ใช้กลวิธีใดกลวิธีหนึ่งมากที่สุด จำนวน 237 คน ผู้วิจัยจึงตัดออกไปเหลือกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 597 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย เพื่อสำรวจกลวิธีการสรุปอิงความที่ใช้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบสอบถามชนิดจัดลำดับ (Ranking) ให้นักเรียนเรียงลำดับการใช้กลวิธีการสรุปอิงความทั้งหมด 6 กลวิธี จากกลวิธีที่นักเรียนใช้มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ซึ่งกลวิธีการสรุปอิงความดังกล่าวได้ปรับมาจากงานวิจัยของ ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981:3) แบบสอบถามมีความตรงตามเนื้อหา โดยได้รับการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษาและเวลาที่นักเรียนใช้ในการตอบแบบสอบถาม

2. แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย แบบสอบมีความตรงตามเนื้อหา โดยได้รับการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นคณะเดียวกับผู้ตรวจแบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับ ได้แบบสอบ จำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.43 – 0.75 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 – 0.84 และค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.73

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยและแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความที่ใช้ในการอ่านภาษาไทย เพื่อสำรวจกลวิธีการสรุปอิงความที่ใช้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการศึกษานำร่อง (Pilot Study) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าทางสถิติ ดังนี้

แจกแจงความถี่ และหาร้อยละ (Percentage) ของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากนั้นนำกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 4 กลวิธี ไปใช้ในการสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

2. แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย เพื่อใช้ในการคัดเลือกและจำแนกตัวอย่างประชากร แล้วเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน โดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าทางสถิติ ดังนี้

2.1 แจกแจงความถี่ และหาร้อยละ (Percentage) ของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มตามกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้ และคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ของจำนวนนักเรียนที่ใช้แต่ละกลวิธี

2.2 หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน

2.3 เปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่าความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน จึงทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Test for All Possible Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ 4 กลวิธี เรียงลำดับจากกลวิธีที่นักเรียนใช้มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และกลวิธีการตั้งคำถาม ตามลำดับ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน มีความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 คู่ ได้แก่ 1) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ 2) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม 3) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และ 4) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน มีความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 คู่ ได้แก่ 1) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่

ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย และ 2) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์กับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ 4 กลวิธี เรียงลำดับจากกลวิธีที่นักเรียนใช้มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และกลวิธีการตั้งคำถาม ตามลำดับ ซึ่งกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม ซึ่งเป็นกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนต้องการหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านแต่นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามหรือปัญหาหรือหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนจะกลับไปอ่านเนื้อเรื่องและพิจารณาข้อมูลที่อยู่แวดล้อมที่นักเรียนไม่เคยสนใจมาก่อน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมองเห็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้ในอีกมุมมองหนึ่งที่จะมีส่วนช่วยในการคิด ตัดสินใจหรือหาข้อสรุปของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 21) ที่พบว่า เมื่อนักเรียนไม่สามารถตีความเนื้อเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนจะหันมาพิจารณาข้อมูลแวดล้อมประกอบที่มีความเกี่ยวข้อง แม้ว่าจะไม่ใช่อุปกรณ์สำคัญ แต่จะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น ซึ่ง ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs) ให้ชื่อว่า กลวิธีการเปลี่ยนจุดเน้น ซึ่งเป็นกลวิธีที่อยู่ในกลุ่มของกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านที่ให้ประสิทธิภาพมากที่สุด และนักเรียนที่เก่งจะใช้มากที่สุด และ สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2534 : 135) ได้กล่าวไว้ว่า “บริบทเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เข้าใจความหมายของถ้อยคำที่ชัดเจนขึ้น หรือหมายถึงข้อความที่อยู่แวดล้อมถ้อยคำโดยรอบของถ้อยคำ ข้อความที่เราเข้าใจความหมายและไม่เข้าใจความหมาย และจะทำให้เข้าใจความหมายได้ชัดเจนขึ้น บางครั้งบริบทจะเป็นส่วนขยายความเข้าใจให้กว้างขึ้น ลึกซึ้ง และถูกต้องตามเจตนาของผู้เขียนยิ่งขึ้น” นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 84) ที่เน้นความสำคัญของการ

พิจารณาบริบทแวดล้อมในการอ่าน โดยกล่าวไว้ว่า “ในการฝึกทักษะอ่าน ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำ คือ ผู้เรียนจะต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ และการเดาความหมายของคำจากบริบท (Context) มาช่วยเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง” การที่นักเรียนใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันครูผู้สอนมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะกระบวนการในการอ่านอย่างหลากหลาย ให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านตีความ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น ซึ่งการอ่านรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นเป็นการฝึกให้นักเรียนได้อ่านอย่างถ่องแท้ อ่านได้ครบความ โดยพยายามจับประเด็นสำคัญ คิดหาเหตุผลอย่างรอบคอบ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านทั้งหมดนั้นมาประมวลเข้ากับความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของตัวนักเรียนเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน และรับสารได้อย่างครบถ้วนตรงตามที่คุณเขียนต้องการจะสื่อ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงได้รับการฝึกให้อ่านโดยใช้การพิจารณาข้อมูลทั้งหมด ซึ่งก็คือ การอ่านโดยอาศัยบริบทแวดล้อมนั่นเอง นักเรียนจึงคุ้นเคยกับการอ่านโดยการเก็บรายละเอียดจากเนื้อเรื่องที่อ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน รวมถึงสิ่งที่คุณเขียนต้องการจะสื่อแต่ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง แต่ต้องอาศัยบริบทแวดล้อมมาช่วยในการตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนั้นนักเรียนจึงนิยมใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมมากที่สุด อันเนื่องมาจากนักเรียนมีความคุ้นเคยเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกลวิธีดังกล่าว ที่จะช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน และรับสารอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับกลวิธีการสรุปใจความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญ ตีความ และได้ข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปที่ได้ นักเรียนจึงตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อสรุปเดิมและพยายามตอบคำถามนั้น แล้วตีความ และหาข้อสรุปใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลินดา พิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 20) ที่พบว่า เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วมีความขัดแย้งกับเนื้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนจึงตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับการตีความข้อมูลที่ได้รับในเบื้องต้น ซึ่ง ลินดา พิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs) ให้ชื่อว่า กลวิธีการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นกลวิธีที่อยู่ในกลุ่มของกลวิธีการสรุปใจความในการอ่านที่มีประสิทธิภาพมาก และผู้อ่านจะใช้ในการอ่านโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง การที่นักเรียนใช้กลวิธีการตั้งคำถามน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับกลวิธีการตั้งคำถาม ที่ต้องอาศัยการคิด การตั้งข้อสงสัย การตั้งคำถาม หรือยังไม่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการตั้งคำถามเท่าที่ควร นอกจากนี้ นักเรียน

ยังสนใจที่จะพิจารณาข้อมูลที่ได้รับใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนคุ้นเคยและได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมมากกว่ากลวิธีอื่น ๆ นักเรียนจึงใช้กลวิธีการตั้งคำถามน้อยที่สุด ถึงแม้ว่ากลวิธีการตั้งคำถามจะเป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด แต่กลวิธีการตั้งคำถามก็เป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพมากช่วยให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น ฝึกการคิด การแก้ปัญหา ช่วยให้นักเรียนสนใจ หาคำตอบ และมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ครูผู้สอนจึงควรที่จะฝึกให้นักเรียนได้ใช้กลวิธีการตั้งคำถามนี้ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย ซึ่ง ปรีชา หิรัญประดิษฐ์ (2532 : 61) ได้กล่าวถึงการอ่านโดยการตั้งคำถามว่าการอ่านหนังสือแล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอยู่ตลอดเวลา เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย เพราะผู้อ่านจะตั้งคำถามพร้อมทั้งตอบคำถามไปด้วยในขณะที่อ่านจะทำให้เข้าใจ จดจำสาระ และสรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ ในกรณีที่มีข้อความน่าสงสัย ไม่ชัดเจน การอ่านโดยการตั้งคำถามจะทำให้รู้ถึงความบกพร่องของสิ่งที่อ่าน หรือถ้าพยายามคิดค้นหาคำตอบในเรื่องที่สงสัยก็จะได้รับความรู้สติปัญญาเพิ่มขึ้นมากกว่าการอ่านอย่างเลื่อนลอย

ถึงแม้ผลการวิจัยจะพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และกลวิธีการตั้งคำถาม ตามลำดับ แต่คะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้กลวิธีทั้ง 4 กลวิธีโดยเฉลี่ยแล้วยังอยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด ตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ : 24) ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยดีขึ้น โดยจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยทั้ง 4 กลวิธีอย่างสม่ำเสมอ ให้นักเรียนได้คุ้นเคยและใช้กลวิธีดังกล่าวเป็นประจำ รวมทั้งส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกลวิธีดังกล่าว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน พบว่าความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 คู่ ได้แก่ 1) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ 2) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม 3) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ และ 4) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลายกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 23) ที่พบว่า นักเรียนมีการใช้กลวิธีที่ต่างกันตามระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงใช้วิธีการสรุปอิงความในการอ่านระดับสูงได้ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะใช้กลวิธีการสรุปอิงความที่มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถสรุปอิงความได้ ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ จะใช้กลวิธีการสรุปอิงความที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักขณา ดอกเขียว (2539 : 88) ที่พบว่า การใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน จะใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวทฤษฎีการสรุปอิงความในการอ่าน ของ ลินดา ฟิลลิปส์ ริกส์ (Linda Phillips Riggs, 1981 : 1) ที่ว่า ความสามารถทางภาษาของผู้อ่านเป็นตัวแปรสำคัญในองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญในการสรุปอิงความ กล่าวคือ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้และความสัมพันธ์ของเนื้อหาความหมายได้ตามที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อแต่ไม่ได้กล่าวถึงโดยตรงมาใช้ในการสรุปอิงความ ดังนั้นความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความภาษาไทยแตกต่างกัน จึงแตกต่างกัน

3. ความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 คู่ ได้แก่ 1) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมกับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย และ 2) คะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์กับคะแนนความสามารถของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ การที่นักเรียนใช้กลวิธีการสรุปอิงความภาษาไทยแตกต่างกันมีความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อมและนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย ต่างก็พยายามจะหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านโดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกข้อสรุปใดข้อสรุปหนึ่ง และนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์และนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีการตั้งคำถาม ต่างก็พยายามจะหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านโดยการคิดหาเหตุผลและนำประสบการณ์ส่วนตัวมาเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งนักเรียนที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความ ทั้ง 2 คู่ ต่างก็ได้มีเวลาคิดทบทวน ชักถาม ปรีक्षाหาหรือ ในการอ่านเนื้อเรื่อง จึงทำให้นักเรียนที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยทั้ง 2 คู่ นี้มีความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยและการเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปอิงความแตกต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

1.1 ควรมีการส่งเสริมการสอนกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยให้นักเรียนได้ฝึกใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ควรให้มีการสำรวจกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนการเรียนการสอน เพื่อที่จะนำข้อมูลมาประกอบการจัดการเรียนการสอน การ

เลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ควรส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการนำกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไปใช้ โดยจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยในรายวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ มีนิสัยรักการอ่าน สามารถนำกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไปประยุกต์ใช้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

2.1 ควรให้ความสำคัญของการสอนการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย และสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาภาษาไทย ในการจัดหาหนังสือ หรือแบบฝึกการสรุปอิงความในการอ่าน วัสดุ อุปกรณ์ เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย หรือสนับสนุนให้ครูผลิตนวัตกรรมเกี่ยวกับการสอนกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

2.2 ควรจัดหาแหล่งข้อมูลตลอดจนส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการสรุปอิงความที่ใช้ในการอ่านภาษาไทย เพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ มีแนวทางและสามารถนำกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยว่ากลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย กลวิธีใดที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน

3.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการสรุปอิงความที่ใช้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2542.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. **การใช้ SPSS for WINDOWS ในการวิเคราะห์ข้อมูล เวอร์ชัน 7-10**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้ สตูดิโอ, 2543.
- ขวัญดี อัครวาอุฒิชัย และคนอื่น ๆ . **การใช้ภาษาไทย** 1. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ชวลี อินมั้น. **การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพมหานคร : กรมการศึกษานอกโรงเรียนกระทรวงศึกษาธิการ, 2533.
- दनยา วงศ์ธนะชัย. **การอ่านเพื่อชีวิต**. โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, 2542.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ และคนอื่น ๆ . **ภาษาไทย** 2. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ทัศนาศิลป์ ยะนันท์ และลัดดา รุ่งวิสัย. **รายงานการวิจัย วรรณกรรมซึ่งตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.
- บันลือ พุกกะวัน. **อุปเทศการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- ประคอง กรวรรณสุด. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุทธากการพิมพ์ จำกัด, 2542.
- ประสิทธิ์ ส่างเนตร. **ความสามารถในการอ่านโดยใช้วิจารณญาณของนักศึกษาปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครูในเขตกรุงเทพ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ กรุงเทพมหานคร, 2523.
- ปรีญา หิรัญประดิษฐ์. **การใช้ภาษาไทยในวงราชการ**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523.
- เปลื้อง ณ นคร. **ศิลปะแห่งการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเวิลด์ไทม์การพิมพ์ (1988) จำกัด, 2538.
- ผะอบ โปษกฤษณะ, พันตรีหญิง คุณหญิง. **ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย (การเขียน**

- การอ่านการพูด การฟัง) . กรุงเทพมหานคร : บริษัทรวมสาส์น (1977) จำกัด, 2541.
- พรรณทิพย์ ต้นเถา. **การเปรียบเทียบกลวิธีการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์เจริญผล, 2540.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และคนอื่น ๆ . **ภาษาไทย 3**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- มณีรัตน์ สุโขติรัตน์. **ไขปัญหาการอ่านพีเวอร์ : แนวทางการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- มาลินี ชาญศิลป์ และคนอื่น ๆ . **ภาษาไทย 2**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ลักขณา ดอกเขียว. **การเปรียบเทียบความสามารถและกลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วีชราภรณ์ สมองคุณ. **ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร** . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- วาสนา บุญสม. **การใช้ภาษาไทย 1**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2 541.
- วิชาการ,กรม. **การประเมินผลการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2538.
- วิชาการ,กรม. **คู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.

- วิชาการ,กรม. **คู่มือครูภาษาไทย ท 503 ท 504.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.
- วิชาการ,กรม. **หนังสือเรียนภาษาไทย ท 503 ท 504.** กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์คุรุสภา, 2536.
- วิชาการ,กรม. **หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).**กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2539.
- ศิริรัตน์ เจิงกลิ่นจันทร์. **การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น.** กรุงเทพมหานคร : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น, 2542.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.** พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สนิท ตั้งทวี. **การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ.** กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529.
- สนิท ตั้งทวี. **อ่านไทย (วิชาภาษาไทย : 211).** กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2536.
- วิศัลย์ศยา รุดดิษฐ์. **สอนภาษาไทยอย่างไร.....ไม่น่าเบื่อ.ใน สอวค ดำเนินสวัสดิ์ (บรรณาธิการ), จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร.หน้า 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.**
- วิศัลย์ศยา รุดดิษฐ์. **สอนอ่านด้วยการจัดกิจกรรม ใน สอวค ดำเนินสวัสดิ์ (บรรณาธิการ), จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร.หน้า 73-80. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.**
- สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์. **การอ่านทั่วไป.** กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2534.
- สมศรี บำบัด. **ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านในใจกับอัตราเร็วในการเรียนสรุปจากการอ่านร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดแพร่.**วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา .** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. **กิจกรรมการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.** กรุงเทพมหานคร :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุรางค์ ไคว่ตระกูล. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุวี จงสถาพรสิทธิ์. **การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรमान. **แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้**. เล่มที่ 1.

กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟีนนี่พับบลิชชิ่ง, 2537.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรमान. **การสู่มตัวอย่างทางการศึกษา**. เล่มที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟีนนี่พับบลิชชิ่ง, 2537.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรमान. **ข้อสอบ : การสร้างและการพัฒนา**. เล่มที่ 11.

กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟีนนี่พับบลิชชิ่ง, 2537.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรमान. **การทำวิจัยเชิงสำรวจ**. เล่มที่ 13. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟีนนี่พับบลิชชิ่ง, 2537.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. **หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วจีวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)**.

กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2541.

ภาษาอังกฤษ

Alverman, Donna E., and Phelps, Stephen F. **Content Reading and Literacy :**

Succeeding in Today's Universe Classrooms. 2nd ed. Boston : Allyn and Bacon, 1998.

Beech, John R., and Singleton, Chris. **The Psychological Assessment of**

Reading. Great Britain : Mackay of Chatham PLC, 1997.

Casanave, Chirstine P. **Strategies for Readers : A Reading / Communication Text for Students of ESL**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1986.

Chalernpatarakul, Chencheewee. **Systematic Reading I**. Bangkok : Thammasat University Press. 1996.

Cheek, Jr., Earl H., Flippo, Rona F., and Lindsey, Jimmy D. **Reading for**

Success in Elementary Schools. Dubuque, Ia. : Brown and Benchmark, 1997.

- Chinokul, Sumalee. **Development of Reading Skills**. Bangkok : Department of Foundations of Education, Chulalongkorn University, 1999.
- Dallman, Martha and Others . **The Teaching of Reading**. 5th ed. New York : Noth, Rinehart and Winton, Inc, 1984.
- Dechant, Emerald V. **Improving The Teaching of Reading**. 3rd ed. Englewood Cliffs, N. J. :Prentice - Hall, 1982.
- Devine, Thomas G. **Teaching Reading Comprehension : From Theory to Practice**. Boston : Allyn and Bacon, 1986.
- Devine, Thomas G. **Teaching Reading in The Elementary School : From Theory to Practice**. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1989.
- Dillner, Martha H. and Olson,Joanne P. **Personalizing Reading Instruction in Middle, Junior, and Senior High Schools**. New York : Macmillan, 1977.
- Dubin, Fraida. "What Every EFL Teacher Should Know about Reading. (FORUM, XX, 3, 1982), 15.
- Duffy, Gerald G. , and Roeheler ,Laura R. **Improving Classroom Reading Instruction**. New York, 1993.
- Dullman, Martha ,and others. **The Teaching of Reading**. 5th ed. New York : Nott, Rinehart and Winston, 1978.
- Ellis, Rod, and Brian Tomlinson. **Teaching Secondary English : A Guide to the Teaching of English as a Second Language**. England : Language, 1980.
- Finocchiaro, Mary , and Brumfit, Christopher. **The Functional Nation Approach : From Theory to Practice**. New York : Oxford Press, 1983.
- Gbenedio, U. B. **Two Method of Teaching Reading in Nigerian Primary Classes**. ELT Journal 40 (January 1986) : 45 - 50.
- Gray, William Scott. **Growth in Reading**. Delaware : International Reading Association, 1988.
- Harris, Larry A. , and Smith,Carl B. .**Reading Instruction**. New York : Holt,Rinehart and Winston, 1976.

- Karlin, Robert. **Teaching Elementary Reading : Principles and Strategies**. New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1971.
- Kurland, daniel J. **I Know What It Say...What Does It Mean : Critical Skills for Critical Reading**. Wadsworth : Belmont, California, 1995.
- Lapp, Diane, and Flood, James. **Teaching Students to Read**. New York : Macmillan Publishing Company, 1986.
- Lapp, Diane , Flood, James, and Farnan, Nancy. **Content Area Reading and Learning**. 2nd ed. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1996.
- Longman, Debbie G. , Atkinson,Rhonda H. ,and Breeden,Julie A. **Strategic Thinking and Reading**. Boston : Heinle&Heinle Publishers, 1997.
- Newman, Susan B. **Assessing Children Inferencing Strategies**. The Annual Meeting of the National Reading Conference, Nov.28-Dec.22, Texas : Austin, 1989. (Mimeographed)
- Nuttall , Christine. **Teaching Reading Skills in a Foreign Language**. Great Britain : The Bath Press, 1996.
- Phillips, Linda M. **Inferencing Strategies in Reading Comprehension**. Technical Report No. 410,PP 1-32. Illinois Univ, 1987.
- Pummawan, Daranee. **Critical Reading**. Bangkok : Srinakharinwirot University Bangsaen Campus.1986.
- Reynolds, Marianne C. **Reading for Understanding**. Belmont, California : Wadsworth Publishing Company, 1995 : 152
- Smith, Richard J., and Barrett, Thomas C. **Teaching Reading in The Middle Grades**. 2nd ed. Massachusetts : Wesley Publishing Company, 1979.
- Riggs, Linda Phillips. **Categories of Inferencing Strategies**. Eric 1981 (Mimeographed)
- Riggs, Linda Phillips. **The Relationship between Reading Proficiency, Background Knowledge, and Inferencing Strategies**. Eric 1981 (Mimeographed)
- Ruddell, Robert B. **Influencing Comprehension Development in Children**. The Annual Meeting of the International Heading Association World

Congress on Reading 17th, Aug.1-8, Hamburg : West Germany,
1978. (Mimeographed)

Spears, Deanne Milan. **Developing Critical Reading Skills**. 5th ed. San
Francisco : McGraw-Hill College, 1999.

Williams, Eddie. **Reading in the Language Classroom**. London : Mcmillan,
1984.

Wintner, Gene. **The Reading Quest**. Boston : Allyn and Bacon, 2000.

Wood, Nancy V. **College Reading**. New Jersey : Prentice - Hall, 2000.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์สายใจ อินทร์ทรัพย์	ข้าราชการบำนาญ
2. รองศาสตราจารย์ไชยศิริ ปราโมช ฦ อยุธยา	อาจารย์ประจำภาควิชาสัตตศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์รุจี ตันติอัศวโยธี	อาจารย์หมวดวิชาภาษาไทย
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและขอความร่วมมือในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

บันทึกข้อความ**ส่วนราชการ** สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครูศาสตร์ โทร. 218-2682**ที่** ทม.0302 (2770.0603) 2132 **วันที่** 27 กันยายน 2543**เรื่อง** ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์สายใจ อินทรัมย์พรชัย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

เริงรัชนี นิ่มนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร. เริงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

บันทึกข้อความ**ส่วนราชการ** สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครูศาสตร์ โทร. 218-2682**ที่** ทม.0302 (2770.0603) 1570 **วันที่** 3 สิงหาคม 2543**เรื่อง** ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ไชลิรี ปราโมช ณ ออยุธยา

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

เจิงรัชนี นิ่มนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร.เจิงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครูศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

ที่ ทม 0302(2770.0603)2134

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา

คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท

กรุงเทพฯ 10330

5 ตุลาคม 2543

เรื่อง ขอบเรียนเชิญบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญ อาจารย์รุจี ดันดีอัสวโยธี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ อาจารย์รุจี ดันดีอัสวโยธี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เริงรัชนี นิ่มนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร. เริงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

(สำเนา)

ที่ ทม 0302(2770.0603)1566/1

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท
กรุงเทพฯ 10330

3 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. รายชื่อโรงเรียนที่จะทำการทดลอง
 2. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย
 3. แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถ ในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการ สรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในงานนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ โรงเรียนสีกัน (วัดมณีนนทบุรีอุบลฯ)
2. การใช้แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาววิมล กระต่ายทอง ได้ทำการทดลองใช้เครื่องมือกับโรงเรียนดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาใน โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เริงรัชนี นิ่มนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร. เริงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

(สำเนา)

ที่ ทม 0302(2770.0603)1566

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท
กรุงเทพฯ 10330

17 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 โรงเรียน
2. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย
3. แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการทำนงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถ
ในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุป
องค์ความรู้แตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการ
นี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน
16 โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่ 1 จำนวน 8 โรงเรียน)
2. การใช้แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่ 2 จำนวน 8 โรงเรียน)

ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาววิมล กระต่ายทอง
เก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เริงรัชนี นิ่มนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร. เริงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

(สำเนา)

ที่ ทม 0302(2770.0603)1568

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา
คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท
กรุงเทพฯ 10330

17 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถใน
การสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์
ความรู้แตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการ
นี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ นิสิต
จะประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาววิมล กระต่ายทอง ดำเนิน
การดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เริงรัชนี นิ่มนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

(สำเนา)

ที่ ทม 0302(2770.0603)1569

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา

คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท

กรุงเทพฯ 10330

3 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปเชิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปเชิงความแตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ นิสิต จะประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาววิมล กระต่ายทอง ดำเนิน การดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เรียงธานี นิ่มนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร. เรียงธานี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

(สำเนา)

ที่ ทม 0302(2770.0603)1567

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา

คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท

กรุงเทพฯ 10330

3 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาววิมล กระต่ายทอง ดำเนิน การดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เจริญนี้ นิมนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร. เจริญนี้ นิมนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

(สำเนา)

ที่ ศธ 0812/5583

สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

1 ธันวาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์)

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ
ความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้
กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" มีความประสงค์ที่จะทดลองใช้เครื่องมือกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5

สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วเห็นว่า การวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์
ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปสมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เฉลิมชัย รัตนประยูร

(นายเฉลิมชัย รัตนประยูร)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ฯ

โทร. 282-3834 ต่อ 108,109

โทรสาร 281-9997 ต่อ 113, 116

(สำเนา)

ที่ ศธ 0812/5583

สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

1 ธันวาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ
ความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้
กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" มีความประสงค์ที่จะทดลองใช้เครื่องมือกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5

สำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วเห็นว่า การวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์
ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปสมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เฉลิมชัย รัตนประยูร

(นายเฉลิมชัย รัตนประยูร)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ฯ

โทร. 282-3834 ต่อ 108,109

โทรสาร 281-9997 ต่อ 113, 116

(สำเนา)

ที่ ศธ 0812/5582

สำนักงานสภามัญฑศึกษากรุงเทพมหานคร
กรมสภามัญฑศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

1 ธันวาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาววิมล กระต่ายทอง นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ
ความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้
กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน" มีความประสงค์ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สำนักงานสภามัญฑศึกษากรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วเห็นว่า การวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์
ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปสมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เฉลิมชัย รัตนประยูร

(นายเฉลิมชัย รัตนประยูร)

ผู้อำนวยการสภามัญฑศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ฯ

โทร. 282-3834 ต่อ 108,109

โทรสาร 281-9997 ต่อ 113, 116

ภาคผนวก ค
รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

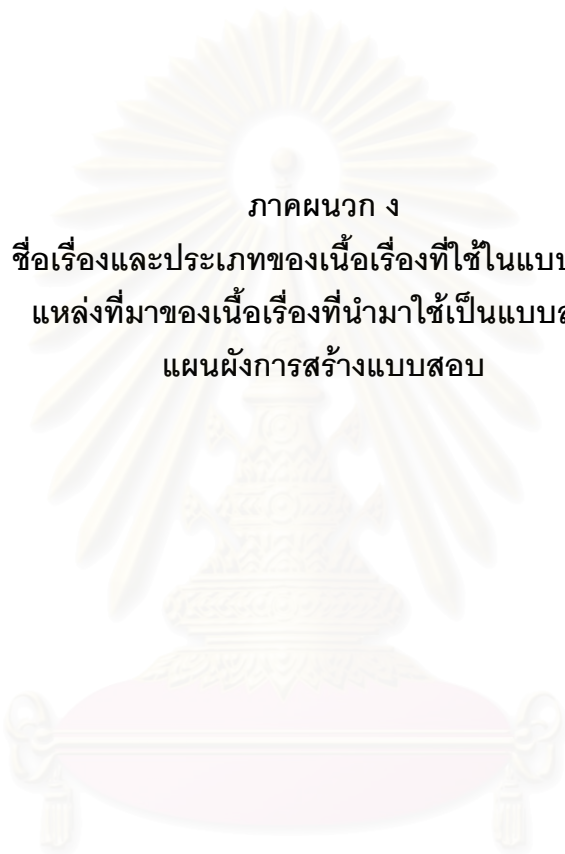
รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร

1. ตัวอย่างประชากรกลุ่มแรก เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ดังนี้

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
1) โรงเรียนโยธินบูรณะ	44
2) โรงเรียนนนทรีวิทยา	34
3) โรงเรียนสารวิทยา	32
4) โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	37
5) โรงเรียนเทพศิลา	41
6) โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม	32
7) โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม	37
8) โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม	27
รวม	284 คน

2. ตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 ห้องเรียน ดังนี้

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
1) โรงเรียนราชวินิตมัธยม	94
2) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา	75
3) โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	86
4) โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี	77
5) โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	51
6) โรงเรียนชิโนรสวิทยาลัย	66
7) โรงเรียนวัดราชโอรส	93
8) โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม	55
รวม	597 คน

ภาคผนวก ง
ชื่อเรื่องและประเภทของเนื้อเรื่องที่ใช้ในแบบสอบ
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่องนำมาใช้เป็นแบบสอบ
แผนผังการสร้างแบบสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อเรื่องและประเภทของเนื้อเรื่องที่ใช้ในแบบสอบ

เรื่อง	ประเภท
1. ไม้กลายเป็นหิน	วรรณกรรมสำหรับเด็ก
2. ความคับแค้นใจของชาวบ้านบางเสด็จ	เยาวชน
3. นายท้าย	บทความ
4. เวนิช เมืองแห่งสายน้ำ	เรื่องสั้น
5. คุณชาย	สารคดี นวนิยาย

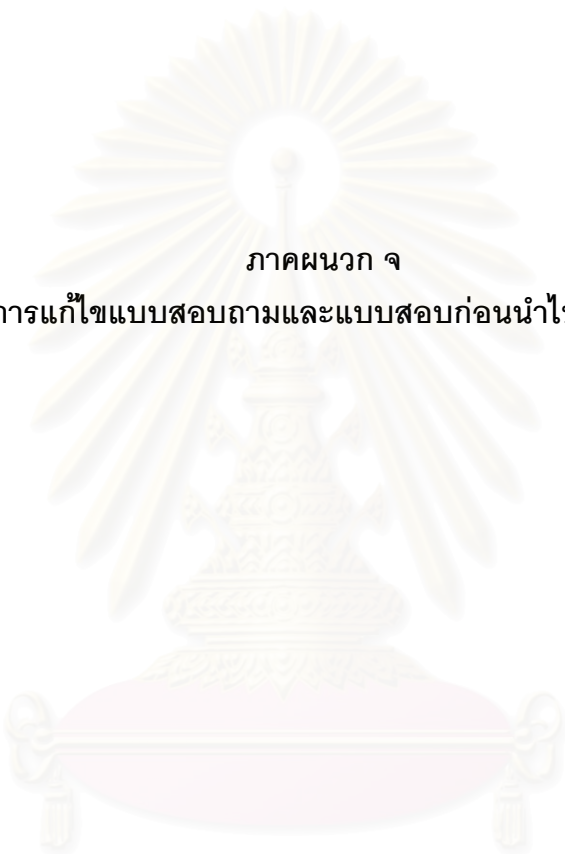
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่องที่น่านำมาใช้เป็นแบบสอบ

ลำดับที่	แหล่งที่มา
1.	กิตติกานต์ อิศระ."เวนิช เมืองแห่งสายน้ำ" สารคดีพิเศษ . 180 (กุมภาพันธ์ 2543) : 133 – 134.
2.	ถวัลย์ มาศจรัส."นายท้าย" ฟ้าหมาดฝน .กรุงเทพมหานคร : คัดดีโสภา การพิมพ์, 2532 : 144 – 146.
3.	พัชราลลิว. ไม้กลายเป็นหิน .พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนา จำกัด , 2541 : 72 – 75.
4.	ว. วินิจชัยกุล. คุณชาย .พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, 2539 : 618 – 620.
5.	อพิสิทธิ์ ธีระจาวรอน."ความคับแค้นใจของชาวบ้านบางเสด็จ"
ศิลปวัฒนธรรม .246 (เมษายน 2543) : 23.

แผนผังการสร้างแบบสอบถาม

เนื้อเรื่อง	ผลการเรียนรู้						รวม	%
	ความรู้	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า		
1. ไม้กลายพันธุ์	-	-	-	4	-	-	4	16
2. ความคับแค้นใจของชาวบ้านบางเสด็จ	-	1	2	2	-	-	5	20
3. นายท้าย	-	-	-	4	2	-	6	24
4. เวนิช เมืองแห่งสายน้ำ	2	1	-	1	-	-	4	16
5. คุณชาย	-	1	-	4	1	-	6	24
รวม	2	3	2	15	3	-	25	100
%	8	12	8	60	12	-	100	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

รายการแก้ไขแบบสอบถามและแบบสอบก่อนนำไปทดลองใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนนำไปทดลองใช้

1. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย

1) การผูกเรื่องใหม่ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่ได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปที่ได้ก่อนหน้านี้ นักเรียนจึงพยายามเชื่อมโยงเนื้อเรื่องกับข้อสรุปดังกล่าวเข้าด้วยกันแล้วตีความ และหาข้อสรุปใหม่

แก้ไขเป็นการผูกเรื่องใหม่ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่ได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปเดิม นักเรียนจึงพิจารณาข้อมูลใหม่ร่วมกับข้อสรุปเดิมแล้วหาข้อสรุปใหม่

2) การตั้งข้อสงสัย หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่ได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปที่ได้ก่อนหน้านี้ นักเรียนจึงตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อสรุปที่ได้ก่อนหน้านี้และพยายามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อสรุปที่ได้นั้น แล้วตีความ และหาข้อสรุปใหม่

แก้ไขเป็นการตั้งคำถาม หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่ได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปเดิม นักเรียนจึงตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อสรุปเดิมและพยายามตอบคำถามนั้น แล้วตีความ และหาข้อสรุปใหม่

3) การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุป โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์ของตนเข้ากับเนื้อเรื่องที่อ่าน

แก้ไขเป็นการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์ของตนเข้ากับเนื้อเรื่องที่อ่าน และหาข้อสรุป

2. แบบสอบวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย

1) ข้อ 1 ข้อ ข ปริญาตตินิสัยความเป็นครู จึงชอบตักเตือนผู้อื่น

แก้ไขเป็น ปริญาต้องการให้ทองสมุทรรเห็นว่าตนเป็นเพื่อนที่ดี

2) ข้อ 2 ข้อใดไม่ใช่ลักษณะนิสัยของปริญา

แก้ไขเป็น ข้อความต่อไปนี้แสดงลักษณะนิสัยของปริญา ยกเว้นข้อใด

3) ข้อ 5 ปัญหาที่ชาวบ้านบ้านบางเสด็จกลัวมากที่สุดขณะนี้คืออะไร

แก้ไขเป็น สิ่งที่ชาวบ้านบ้านบางเสด็จกลัวมากที่สุดขณะนี้คืออะไร

4) ข้อ 6 ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เด็กรุ่นใหม่ของบ้านบางเสด็จไม่สนใจการปั้นตุ๊กตา

ชาววัง

แก้ไขเป็น ข้อความต่อไปนี้แสดงสาเหตุที่ทำให้เด็กรุ่นใหม่ของบ้านบางเสด็จไม่สนใจ

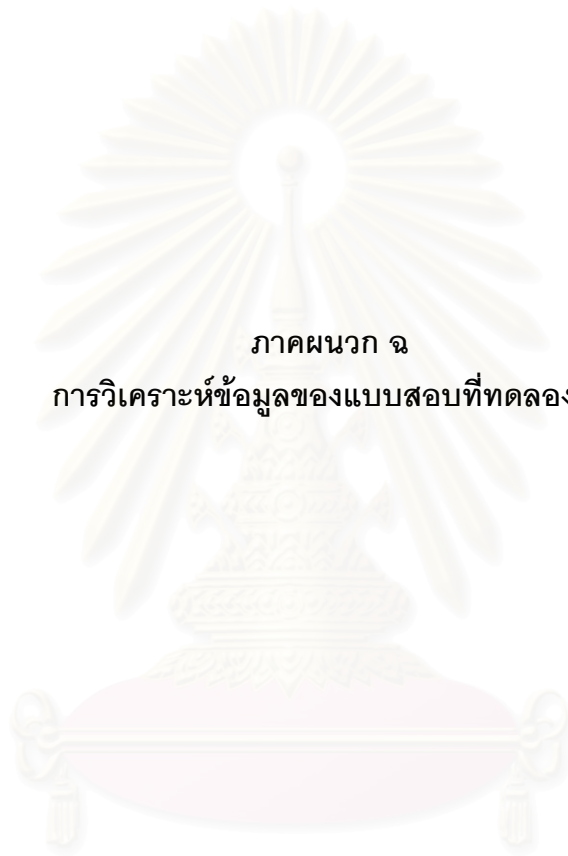
การปั้นตุ๊กตาชาววัง ยกเว้นข้อใด

5) ข้อ 14 ข้อ ข ไม่มีเพราะวาทกรู้จักหน้าที่ของตนเองแล้ว

แก้ไขเป็น ไม่มีเพราะวาทกยอมรับความสามารถของตนเองแล้ว

6) ข้อ 25 ข้อ ค อ่อนไหว รักความถูกต้อง

แก้ไขเป็น มีเหตุผล รักความถูกต้อง

ภาคผนวก ฉ
การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบที่ทดลองใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าระดับความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) แบบสอบวัดความสามารถในการ
สรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย จำนวน 25 ข้อ

ข้อที่	ค่าระดับความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (D)
1	0.77	0.42
2	0.62	0.67
3	0.60	0.43
4	0.43	0.48
5	0.77	0.29
6	0.71	0.76
7	0.66	0.54
8	0.52	0.80
9	0.92	0.29
10	0.45	0.70
11	0.68	0.30
12	0.64	0.43
13	0.57	0.65
14	0.96	0.27
15	0.75	0.17
16	0.55	0.70
17	0.77	0.54
18	0.68	0.25
19	0.64	0.55
20	0.70	0.44
21	0.60	0.56
22	0.75	0.48
23	0.43	0.84
24	0.77	-0.05
25	0.55	0.29

ภาคผนวก ช
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร**

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย หมายถึง วิธีการที่นักเรียนสรุปความคิดเห็นและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องภาษาไทยที่อ่าน จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง และไม่ได้ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้อ่าน เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปของเนื้อเรื่องที่อ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาการใช้กลวิธีการสรุปอิงความ 6 กลวิธีต่อไปนี้ แล้วให้นักเรียนเรียงลำดับกลวิธีที่นักเรียนใช้มากที่สุดไปหากกลวิธีที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด โดยใช้หมายเลข 1 ถึง 6 จากกลวิธีที่นักเรียนใช้มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ตามลำดับ

การผูกเรื่องใหม่ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านไปได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่าน เนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปเดิม นักเรียนจึงพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติมร่วมกับข้อสรุปเดิม แล้วหาข้อสรุปใหม่

การตั้งคำถาม หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านไปได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่าน เนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก เนื้อเรื่องดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกับข้อสรุปเดิม นักเรียนจึงตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อสรุปเดิมและพยายามตอบคำถามนั้นแล้วตีความ และหาข้อสรุปใหม่

การพิจารณาบริบทแวดล้อม หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และพยายามหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่นักเรียนยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ นักเรียนจึงกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมอีกครั้งและพิจารณาข้อความที่อยู่แวดล้อมซึ่งนักเรียนไม่เคยสนใจมาก่อน แล้วจับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุป

การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และได้ข้อสรุปอย่างหลากหลายจากเนื้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนจึงอ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก จนกระทั่งนักเรียนมีข้อมูลเพิ่มเติมมากพอที่จะตัดสินใจเลือกข้อสรุปใดข้อสรุปหนึ่งจากข้อสรุปที่ได้ทั้งหมด

การคงข้อสรุปเดิม หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เมื่อได้ข้อสรุปแล้ว แมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก และอาจได้หรือไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติม นักเรียนจะไม่เปลี่ยนแปลงข้อสรุปที่ได้ก่อนหน้านี้

การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์ของตนเข้ากับเนื้อเรื่องที่อ่าน และหาข้อสรุป

ในกรณีที่นักเรียนใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่
นอกเหนือจากกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่กำหนดให้ ให้นักเรียนระบุกลวิธีที่
นักเรียนใช้ใน

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทย หมายถึง วิธีการที่นักเรียนสรุปความ
คิดเห็นและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องภาษาไทยที่อ่าน จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง และไม่ได้
ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้อ่าน เพื่อนำไปสู่
ข้อสรุปของเนื้อเรื่องที่อ่าน

กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนใช้มากที่สุดมี 4 กลวิธี ได้แก่

① **การพิจารณาบริบทแวดล้อม** หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น
ตีความ และพยายามหาข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่นักเรียนยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ นักเรียน
จึงกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมอีกครั้ง และพิจารณาข้อความที่อยู่แวดล้อมซึ่งนักเรียนไม่เคยสนใจมาก่อน
แล้วจับประเด็น ตีความ และหาข้อสรุป

② **การเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย** หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับ
ประเด็น ตีความ และได้ข้อสรุปอย่างหลากหลายจากเนื้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนจึงอ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีก
จนกระทั่งนักเรียนมีข้อมูลเพิ่มเติมมากพอที่จะตัดสินใจเลือกข้อสรุปใดข้อสรุปหนึ่งจากข้อสรุปที่ได้ทั้งหมด

③ **การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์** หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น
ตีความ โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์ของตนเข้ากับเนื้อเรื่องที่อ่าน และหาข้อสรุป

④ **การตั้งคำถาม** หมายถึง การที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จับประเด็น ตีความ และหา
ข้อสรุปจากเนื้อเรื่องที่อ่านไปได้บางส่วน แต่เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องนั้นต่อไปอีกเนื้อเรื่องดังกล่าวเกิด
ความขัดแย้งกับข้อสรุปเดิม นักเรียนจึงตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อสรุปเดิมและพยายามตอบคำถามนั้น แล้ว
ตีความ และหาข้อสรุปใหม่

ตัวอย่างการตอบแบบสอบ

ข้อ 1. นักเรียนเลือกตอบ ข้อ ง โดยนักเรียนใช้กลวิธีที่ 3 การเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์
ให้นักเรียนทำเครื่องหมายในกระดาษคำตอบดังนี้

	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	1	2	3	4
1.	ก	ข	ค	X	☐	☐	☒	☐

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 4

ขณะนั้น ปริญญาเดินออกจากซอยเพื่อจะไปขึ้นรถเมล์ที่ถนนใหญ่ เขาแลเห็นรถสปอร์ตสีแดงแล่นเฉี่ยวเขาไปอย่างวัยรุ่นใจร้อนที่ขับรถ ปริญญาอดเหลียวไปมองดูไม่ได้ รถคันนี้เคยเห็นที่ไหนหว่า อ้อ...รถบ้านนายทอง...เขาคิดอย่างสะใจ นี่กว่าจะวิเศษสักแค่ไหน โธ่เอ๊ย...นายทองเลี้ยงลูกด้วยเงินมันก็เป็นอย่างนี้แหละ มันก็เป็นลูกเงินลูกทอง หาใช้ลูกคนที่มีความะอุตสาหะรู้จักคิดสร้างตัวสร้างความคิดไม่ เห็นจะต้องบอกพอมัน นี่...คงไม่รู้หรือว่าลูกมันจะกลายเป็นเทวดาอยู่รอมร่อ

ห่วงลูกของตัวเองแล้วยังไม่พอ ปริญญาอดห่วงลูกของเพื่อนฝูงไม่ได้ ตามประสาคนมีน้ำใจกับผู้อื่น หลังจากนั้นสองสามวัน เขาพบทองสมุทรจึงได้เอ่ยขึ้นมาอย่างพรอดพรอดตามแบบของเขา

“เฮ้...ทอง วันก่อนนั้นอ้าวเดินไปขึ้นรถเมล์ปากซอย เห็นลูกชายลื้อเพ็งกลับบ้านวะ เทียวอะไรกัน เจ้าเอ๊าะมันยังเรียนหนังสืออยู่ไม่ใช่หรอวะ ทำไม่ให้มันเที่ยวจนสว่างคาตาอย่างนั้นวะ”

ทองสมุทรมันไม่ชอบเหมือนกันเรื่องลูกเหลวไหล แต่ว่าเขาคนเดียวที่จะว่ากล่าวตักเตือนสั่งสอนลูกได้ หากใครจะมาพูดว่าเขาหรือลูกของเขา ทองสมุทรจะไม่พอใจอย่างหนัก

“เฮ้ย...มันไปเที่ยวแน่หรือ ก็โง่งวะ” ทองสมุทรเสียงแข็ง ๆ สีหน้าเริ่มตึงนิด ๆ “แล้วทำไม ลื้อต้นตื่นไปเห็นมันเข้าล่ะ ไช้หรือเปล่า”

“ไช้สิ เห็นมาแต่ตัวแดง ๆ ทำไมจะจำมันไม่ได้ มันขับรถสปอร์ตเกือบเฉี่ยวอ้าวนะ อ้าวไม่มีรถมันเสีย เลยไม่ยอมยกวงเมียบเขา ขึ้นรถเมล์ไปทำงานนะแหละ ไปตีห้ากว่า ๆ นายเอ๊าะกลับมาพอดี มันไม่กลับจากเที่ยวแล้วไปไหนมาล่ะ ถึงกลับบ้านตอนนั้นนะ”

ทองสมุทรมันเงียบ แต่ไม่พอใจอย่างยิ่ง ปริญญาก็รู้ว่าเพื่อนไม่ชอบใจ แต่เขาก็มักจะมองอะไรในแง่ของเขาเสมอ จึงคิดว่านี่เป็นการดีแล้วที่รู้เห็นอะไรแล้วมาบอกกันจะได้แก้ไขก่อนที่จะเสียหายจนแก้ไขไม่ได้แล้ว ถ้าอย่างนั้นจะเรียกว่าหวังดีกับเพื่อนได้อย่างไร เขาเป็นอาจารย์สอนหนังสือนักศึกษา เขาชอบพูดคุยกับลูกศิษย์ และได้รู้ได้ฟังอะไรดี ๆ จากเด็กของเขา เรื่องที่เล่าสู่กันฟังนั้นล้วนแต่น่าขบถน่าขบขันสำหรับคนรุ่นเขา ปริญญากลัวเหลือเกินว่าสิ่งแปลกปลอมมอมเมาเด็กรุ่นใหม่ี่จะรายไถลลู่สาวคนเดียวของเขา แต่เขาก็ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดแล้ว

“นี่ อ้อกลัวว่ามันจะเสียคนนะนะ ถึงมาบอกให้ สมัยนี้นะนายทองเอ๊ย มันไม่เหมือนตอนเราเป็นเด็ก ๆ หรือ โลกมันหมุนเร็วเหลือเกิน ใจตัวเบียด ๆ เดียวนี้มันรู้จักพาผู้หญิงเข้ามอดกันแล้ว มันรู้จักทุกซอกทุกมุมของความชั่วร้าย มันหาความบริสุทธิ์กันแทบไม่พบ”

“ดีแล้วไงล่ะ” ทองสมุทรมันย่นอย่างหมั่นไส้เต็มแก่ “ที่มันไม่โง่งเหมือนคนรุ่นเรานะ ถึงสังคมจะชั่ว แต่มันก็รู้รอบตัว มันหาทางเอาตัวรอดได้แล้วกัน ลื้ออย่าไปห่วงมันเลย ปล่อยให้มันหลุดกว้างขวางเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ของมันนะดีแล้ว มันจะได้ไม่โง่งเหมือนคนรุ่นลื้อ...”

“หมายความว่า...ลื้อรู้แล้วไช้ใหม่ว่า นาย เอ๊าะเที่ยวจนสว่างคาตา...” ปริญญาถามอย่างงงงัน ไม่นึกเลยว่าเพื่อนจะเห็นเป็นเรื่องธรรมดา

ทองสมุทรมองย้อนกลับว่า

“เปล่า...อ้าวไม่คิดหรอกว่าลูกอ๊วจะเสียคน ขอใบ้ใจนะ...ลื้อนะห่วงลูกสาวลื้อดีกว่า มันเป็นผู้หญิง ใ้อ๊ะมันถึงจะตกน้ำมันก็ไม่ไหลไปไกลหรอก”

ปริญาญากลับไปแล้ว ทองสมุทรมก็ขึ้นบ้านด้วยอาการหัวเสียสุดเหวี่ยง

1. เพราะเหตุใดปริญาญาก็ตัดสินใจบอกทองสมุทร เรื่องบุตรชายของทองสมุทร
 - ก. ปริญาญาคือคนชอบวุ่นวายกับเรื่องของผู้อื่น
 - ข. ปริญาญาต้องการให้ทองสมุทรเห็นว่าตนเป็นเพื่อนที่ดี
 - ค. ปริญาญาโกรธที่บุตรชายของทองสมุทรขับรถเฉี่ยวเขา
 - ง. ปริญาญาเป็นห่วง กลัวว่าบุตรชายของทองสมุทรจะเสียคน
2. ข้อความต่อไปนี้แสดงลักษณะนิสัยของปริญาญา ยกเว้นข้อใด
 - ก. หัวโบราณ ชอบสอน
 - ข. มีน้ำใจ ห่วงดีกับผู้อื่น
 - ค. รอบคอบ รู้จักกาลเทศะ
 - ง. ใจเย็น มีมนุษยสัมพันธ์ดี
3. ทองสมุทรจะตักเตือนลูกชายของเขาหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ก. ตักเตือนเพราะไม่ต้องการให้บุตรชายทำตัวเหลวไหล
 - ข. ตักเตือนเพราะไม่ต้องการให้ปริญาญามาตำหนิเรื่องนี้อีก
 - ค. ไม่ตักเตือนเพราะต้องการสืบเรื่องที่เกิดขึ้นก่อน
 - ง. ไม่ตักเตือนเพราะไม่คิดว่าบุตรชายของเขาทำเรื่องเสียหาย
4. เพราะเหตุใดทองสมุทรจึงรู้สึกไม่พอใจปริญาญา
 - ก. ทองสมุทรคิดว่าปริญาญาใส่ร้ายบุตรชายของเขา
 - ข. ทองสมุทรไม่ชอบให้ใครคิดว่าเขาอบรมบุตรชายไม่ดี
 - ค. ทองสมุทรคิดว่าปริญาญาคอยจับผิดครอบครัวของเขา
 - ง. ทองสมุทรไม่ชอบให้ใครมาก้าวท้าวเรื่องในครอบครัวของเขา

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 5 - 8

เมื่อสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงทราบถึงความเดือดร้อน พระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินออกเยี่ยมราษฎร และมีพระราชดำริให้มีอาชีพเสริมขึ้นมา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อาจารย์จุลทัศน์ พยาฆรานนท์ มาสอนการปั้นตุ๊กตาชาววังแก่ชาวบ้าน โดยใช้ศาลาที่วัดท่าสุทธาวาสเป็นที่อบรม

จากดินท้องถิ่นบวกกับฝีมือ จินตนาการ ความอดทนกลายมาเป็นตุ๊กตาที่มีรูปแบบมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเล่นพื้นบ้าน การแสดงออกถึงขนบธรรมเนียมประเพณีหรือรูปแบบในลักษณะสุภาพ เช่น สาวใส่ให้กาเก็น ไก่งามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง เป็นต้น

บ้านบางเสด็จจึงเป็นที่เดียวในป่าโมกที่มีการปั้นตุ๊กตาชาววัง ส่วนรายได้แต่ละบ้านนั้นจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับฝีมือและจำนวนของที่สั่ง บางบ้านก็เป็นหมื่น แต่โดยเฉลี่ยเดือนละสามพันบาท ซึ่งรายได้เพียงเท่านี้คงไม่พอก็ต้องมีการทำนา ทำกัญญา ทำอัฐถึงจะพอ กิน

ปัจจุบันนี้เหลือชาวบ้านที่ปั้นตุ๊กตาชาววังน้อยลง จากชาวบ้านที่เข้ารับการสอนกว่า 100 ครัวเรือน และมีผู้ยึดอาชีพปั้นตุ๊กตาชาววังประมาณ 72 ครัวเรือน แต่ปัจจุบันนี้เหลือเพียงแค่สามสิบกว่าครัวเรือน

สาเหตุที่ลดน้อยลง เพราะฝีมือในการปั้นบางครัวเรือนนั้น ขาดความประณีต จึงจำหน่ายไม่ค่อยได้ ประกอบกับเด็กรุ่นใหม่ไม่สนใจวิชาชีพนี้อยู่

แต่ปัญหาดังกล่าว เป็นปัญหาที่เล็กน้อยเมื่อเทียบกับปัญหาที่ชาวบ้านเล่าให้ฟังตอนเสวนา ปัญหาในชุมชนที่มีอยู่ เราก็พยายามแก้ไขกันไป เราพอมีกัญญาพอประทังชีวิต ถึงแม้ว่าจะมีการปั้นตุ๊กตาชาววังเสริมรายได้ก็จริง แต่มันก็ไม่ทั่วถึง เพราะผู้ที่ทำได้นั้นต้องมีหัวศิลปะ บางคนไปเรียนแล้ว ก็ทำไม่ได้

ยิ่งตอนนี้มีโรงงานใกล้ ๆ แถวอยุธยา สิงห์บุรี ลูกหลานก็ไปทำกันหมด ไม่สนใจภาคเกษตรกรรม แม้แต่การเริ่มทำนาใหม่ ก็ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยราชการเป็นบางครั้งบางคราว พวกผมก็สู้

ตอนนี้ราคาข้าวก็ไม่ดี ไม่มีกำไร แต่ก็ทำต่อไป อาศัยประหยัด ที่เรากลัวตอนนี้ก็คือ ได้ข่าวว่าเริ่มมีนายทุนมากว้านซื้อที่ดิน เราก็กลัวว่าชาวนาจะไม่มีที่ดิน บางคนชาวนาไม่ได้ทำนา เพราะลูกหลานไปเป็นลูกจ้าง ทำให้บางคนคิดจะขายนา แล้วชาวนาก็จะกลายเป็นลูกจ้างของนายทุน ครอบครัวยังพออยู่ได้เพียงอย่างเดียว ไม่รู้ว่าตรงนี้จะแก้ไขได้หรือไม่

5. สิ่งที่ชาวบ้านบางเสด็จกลัวมากที่สุดขณะนี้คืออะไร

- ก. นายทุนจะเข้ามากว้านซื้อที่ดิน
- ข. หน่วยราชการจะไม่ให้ความช่วยเหลือ
- ค. รายได้จากการทำนา ทำกัญญา และทำอัฐ ไม่เพียงพอ
- ง. เด็กรุ่นใหม่ของบ้านบางเสด็จไม่สนใจการปั้นตุ๊กตาชาววัง

6. ข้อความต่อไปนี้แสดงสาเหตุที่ทำให้เด็กรุ่นใหม่ของบ้านบางเสด็จไม่สนใจการปั้นตุ๊กตาชาววัง ยกเว้นข้อใด

- ก. ขาดผู้ถ่ายทอดการปั้นตุ๊กตาชาววังให้แก่พวกเขา
- ข. รายได้จากการปั้นตุ๊กตาชาววังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
- ค. เด็กรุ่นใหม่ของบ้านบางเสด็จมีการย้ายถิ่นไปทำงานที่อื่นมากขึ้น

- ง. การปั้นตุ๊กตาชาววังต้องอาศัยพรสวรรค์ การฝึกฝน และความอดทน
7. ทำอย่างไรจึงจะเป็นการเพิ่มยอดจำหน่ายตุ๊กตาชาววังของชาวบ้านบ้านบางเสด็จ
- ลดราคาตุ๊กตาชาววังให้ถูกลง
 - เพิ่มตลาดสำหรับจำหน่ายตุ๊กตาชาววัง
 - ผลิตตุ๊กตาชาววังให้สวยงามและมีคุณภาพ
 - โฆษณาตุ๊กตาชาววังผ่านสื่อต่าง ๆ ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย
8. ข้อความต่อไปนี้แสดงลักษณะของชุมชนที่จะประกอบอาชีพปั้นตุ๊กตาชาววัง ยกเว้นข้อใด
- มีผู้ประกอบการทางด้านเกษตรกรรม
 - มีผู้ให้ความรู้และถ่ายทอดการปั้นตุ๊กตาชาววัง
 - มีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการและการตลาด
 - มีคนที่มีความสามารถทางด้านศิลปะและงานประดิษฐ์

ให้นักเรียน อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9 - 12

“มึงทำคนแก่ ไม่อายหรือทก ?” น้ำเสียงนั้นเยาะหยัน

กลาสีหนุ่มเงียบ ความจริงนายท้ายเรือหากไล่อายุกันแล้วก็คราวพอ ถ้าจะสู้ด้วยกำลัง มันก็ไม่ยุติธรรมนักสำหรับนายท้ายเรืออย่างเรื่อง และถึงเขาจะเอาชนะได้ไม่ยากแต่รู้ถึงไหนก็อายถึงนั้น

“มึงยังหนุ่ม อนาคตไปอีกไกลทำไมไม่ตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด มึงรู้จักการรอคอยบ้างไหม ? ใ้อ่ทก !” เรื่องยี่นตีนลงไปอีก วาทกเบนหน้าหลบ

“ขึ้นมา !”

วาทกโหนกราบเรือขึ้นมา ร่างกายเปียกโชก นกหวีดกลาสียังคงคอกอยู่ ผู้โดยสาร เบี่ยงตัวหลบกลัวเปียกน้ำ เรื่องเอื้อมมือกระชากนกหวีดออกจากคอกกลาสีหนุ่ม

“ไป! กูยกตำแหน่งนายท้ายให้มึง” เรื่องชี้ไปหัวเรือ

“ไปชี้” เขาแผดเสียงลั่น วาทกเฝ่นพรวดเมื่อเห็นเรื่องเงื้อตีน

เครื่องเรือด่วนคำรามก้องขึ้นมามากครั้งหนึ่ง ตั้งลำได้ก็มุ่งหน้าสู่ท่าเทเวศร์โดยนายท้ายหนุ่มร่าง เบี่ยงน้ำ ทำเรือมีกลาสีแก่ ๆ ยืนยึดเหล็กดูความเรียบร้อย ผมหงอกสีเงินดอกอ้อของแกสะท้อน แสงลือดวงตะวัน

แม่น้ำเจ้าพระยาไม่รับรู้เหตุการณ์ที่ผ่านมา สายน้ำยังคงล่องสู่อ่าวไทยด้วยสีขุ่นข้น ผักตบชวา ยังคงยั้งยั้งอ้อยอิ่ง เกาะกลุ่มอวดชัยชนะที่มนุษย์ไม่สามารถกำจัดมันได้ เรือแพยัง ขวักไขว่เหมือนทุกเช้าที่ผ่านมา

ใกล้ถึงท่าเทเวศร์แล้ววาทกผ่อนตีนถอนคันเร่ง เครื่องยนต์เบาลง คนบนโป๊ะมีประปราย วาทกเบนหัวเรือเข้าทำนั้น แล้วควงพวงมาลัยให้เบนขวาออก แต่คลื่นมันแรงไป จังหวะเลี้ยวก็ไม่แม่นยำ แทนที่ท้ายเรือจะทำมุมสี่สิบห้าองศากับโป๊ะก็กลับทำมุมยี่สิบองศา คลื่นจากแม่น้ำที่ซัดเข้าฝั่งก็ซัดเข้าปะทะข้างลำเรือทำให้เรือโยนในลักษณะตะแคงข้าง เรือเทียบท่าไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ตัวเป็ยกแต่เหงือกก็ผุดพราวเต็มหน้านายท้ายหนุ่ม

เสียงกลาสีแก่เป่านกหวีดส่งสัญญาณให้เดินหน้าก่อน แต่นายท้ายหนุ่มกลับเงอะงะจนมีเสียงนกหวีดเตือนมาอีกนั่นแหละเขาจึงเร่งเครื่องเดินหน้า

กลาสีให้สัญญาณนกหวีดสั้น ๆ อีกสองครั้งบอกให้ถอยหลัง เขาตอบเกียรติถอยหลังแต่ลิ้มคั้นพวงมาลัยเรือก็พลาดจังหวะจนต้องเดินหน้าและถอยหลังอีกสองสามครั้ง เรือจึงกระแทกโป๊ะดังโครม เด็กที่ยืนอยู่บนนั้นถึงกับหัวคะมำ

ผู้โดยสารรีบขึ้นอย่างโล่งอก พวกที่เหลือนั่งกระสับกระส่าย บางคนเตรียมถอดรองเท้าไว้เพื่อเรือล่ม มันเป็นวันแรกที่เรือด่วนเจ้าพระยาลำนี้ทำให้ผู้โดยสารไม่สบายใจความล่าช้าทำให้ทุกคนกังวลกับการไปทำงานสาย นายท่าวัดพระยาไกรก็ไม่พอใจกับการผิดเวลาอย่างนี้ ศรัทธาของผู้โดยสารเป็นสิ่งสำคัญกว่าอื่นใด บริษัทอยู่ได้เพราะผู้โดยสารที่ใช้บริการ

เรือกระแทกอีกโครมที่ท่าวัดพระยาไกร ผู้โดยสารแย่งกันขึ้นเหมือนหนีจากนรก นายท่าลูกมาดูด้วยความซัดเคืองแต่ก็ต้องชะงักเมื่อเห็นนายท้ายหนุ่มนั่งหน้าซัดหลังพวงมาลัย

แต่ท้ายเรือโน่นซี กลาสีแก่เอาเชือกมัดหลักคลองแคล่วนายท่างูงไม่รู้เกิดอะไรขึ้น

เรื่องเดินมาหาวาทก สายตาหนุ่มสดใสสบกับสายตาฝ้าขาวของเรื่องที่มีประวัติศาสตร์ชีวิตยาวนานกว่าเขามากมาย ไม่ว่าจะเป็ความเจเนจบ การตะบันกับชีวิต หรือความเป็นนายท้ายเรือมือหนึ่งของด่วนเจ้าพระยา

เรื่องหยีตามองวาทก เด็กหนุ่มที่เคยเป็นหนึ่งองประดาน้ำจากกรุงเก่า ใ้คนนี้มันมีแววของคนที่ชีวิตเสียแต่ว่ามันผลิผลามรีบเร่งกับชีวิตไปหน่อย มันน่าจะรู้ว่าพระเจ้ากำลังหาโอกาสให้มันอยู่

วาทกหลบสายตาคู่นั้นของเรื่อง มันไม่ใช่การยอมแพ้แต่เป็นสำนึกและยอมรับในความสามารทที่เหนือกว่า จัดเจนกว่าของคนที่ไม่ได้แก่เพราะกินข้าว หรือเฒ่าเพราะอยู่นาน

9. สุดท้ายวาทกจะเลือกเป็นกลาสีเรือหรือนายท้ายเรือ เพราะเหตุใด

- ก. กลาสีเรือเพราะมีความชำนาญอยู่แล้ว
- ข. กลาสีเรือเพราะยังขาดความสามารถที่จะเป็นนายท้ายเรือ
- ค. นายท้ายเรือเพราะต้องการเอาชนะเรื่อง
- ง. นายท้ายเรือเพราะเป็นอาชีพที่ทำทายความสามารถ

10. เหตุใดเรื่องจึงยกตำแหน่งนายท้ายเรือให้วาทก

- ก. เรื่องมีอายุมากแล้ว
- ข. เรื่องต้องการประชดวาทก
- ค. เรื่องทำตามความปรารถนาของวาทก
- ง. เรื่องต้องการสอนวาทกให้รู้จักหน้าที่ของตนเอง

11. เรื่องเป็นคนอย่างไร

- ก. วู่วาม กล้าได้กล้าเสีย
- ข. มีเล่ห์เหลี่ยม ชอบใช้กำลัง
- ค. ใจนักเลง รู้จักหน้าที่ของตนเอง
- ง. หลงตัวเอง ชอบรังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า

12. วาทกเป็นคนอย่างไร

- ก. ใจร้อน หลงตัวเอง
- ข. ใจนักเลง ไม่มีเหตุผล
- ค. ซ้ำฉลาด ชอบดูถูกคนอื่น
- ง. อดทน ชอบเอาชนะคนอื่น

ให้นักเรียน อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 16

ล่องเข้าช่วงสาย คานาเล แกรนด์ และเพื่อนพ้องอีก 176 สาย จะคับคั่งไปด้วยเรือหลากหลายรูปแบบซึ่งดัดแปลงขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยที่แตกต่างกันไป ทั้งเรือโดยสาร เรือรับจ้าง เรือส่งนม เรือเก็บขยะ เรือขายผัก เรือดับเพลิง เรือพยาบาลฉุกเฉิน ฯลฯ สองฟากฝั่งของลำคลองเหล่านี้ยังคงเรียงรายด้วยเสาผูกเรือ โบสถ์ บ้านเรือน ไปจนถึงคฤหาสน์ ท่าเรือทุกแห่งยังคงคึกคักไปด้วยผู้คน ทุกโค้งน้ำจะพบเห็นสวนสวยหรือลานจัตุรัสเล็ก ๆ ที่พร้อมด้วยโบสถ์เก่าแก่และน้ำพุ ไปจนถึงโต๊ะเก้าอี้ของร้านกาแฟ

สำหรับคนที่ไม่ชอบเรือ เวนิชก็มีทางเดินเล็ก ๆ แคบ ๆ ซอกซอนไปทั่วพื้นที่ทั้ง 7.5 ตารางกิโลเมตร ซึ่งหากเร่งรีบก็สามารถเดินจากด้านหนึ่งถึงอีกด้านหนึ่งภายในเวลาไม่ถึงชั่วโมง...ถ้าไม่หลง แต่ก็คงจะหนีภาพของเรือไปไม่พ้น เพราะอย่างไรก็ตามเส้นทางเหล่านี้ก็เชื่อมต่อกันด้วยสะพานกว่า 350 แห่ง หรือไม่ก็ไปสิ้นสุดที่ท่าหน้าของลำคลองสายใดสายหนึ่ง

ทางเดินแคบ ๆ เหล่านี้ยังคงปูด้วยหินแผ่นโต ๆ และมีชื่อที่บ่งบอกถึงย่านการค้าที่คึกคักในอดีต ทั้งถนนพ่อค้าเครื่องเทศ ถนนพ่อค้าอัลมอนด์ ถนนพ่อค้าหอย ถนนพ่อค้าไวน์ หรือแม้แต่ถนนนักงารับจ้าง และแทบทุกตารางนิ้วตลอดสองข้างทางเหล่านี้จะอัดแน่นด้วยคฤหาสน์และโบสถ์งดงามหรูหราที่เหล่าพ่อค้าแข่งขันกันสร้างขึ้นมาเพื่ออวดความมั่งคั่งของตน

คฤหาสน์ (Palazzo และ Palazzi) เหล่านี้ยังคงรักษารูปแบบดั้งเดิมในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 15-18 ส่วนใหญ่จะมีสามสี่ชั้น และให้ความสำคัญกับด้านที่อยู่ริมน้ำโดยตกแต่งอย่างหรูหรา ส่วนด้านที่หันหน้าเข้าสู่ลานกลางเกาะ (Campo) แทบจะไม่มีตกแต่งเลย คฤหาสน์เหล่านี้จะมีครัวอยู่ชั้นล่างเพื่อให้ใช้น้ำได้โดยสะดวก หรือไม่ก็ไปอยู่ส่วนห้องใต้หลังคาเพื่อให้ควันไฟจากการปรุงอาหารลอยผ่านไป ห้องใต้หลังคานี้ยังใช้เป็นห้องคนรับใช้ด้วย ส่วนชั้นสองมักจะตกแต่งอย่างหรูหราเพื่อใช้รับรองแขก ชั้นสามหรือสี่เป็นห้องพักส่วนตัว

สรรพสำเนียงในตัวเมืองยังคงเป็นเสียงตะโกนร้องเรียกลูกค้าของเหล่าคนแจวเรือ และเสียงฝีเท้าของชาวเกาะที่ยังคงวิถีชีวิตตามแบบผู้คนในเมืองเล็ก ๆ พวกเขารู้จักกันตั้งแต่เกิด ใส่ใจในเรื่องราวต่าง ๆ ในชุมชนรอบตัวมากกว่าภายนอก ชอบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และพูดคุยกันด้วยภาษาที่คนอิตาเลียนจากถิ่นอื่นไม่เข้าใจ

13. เมืองเวนิซเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในเรื่องใดมากที่สุด

- ก. เป็นเมืองที่ผู้คนมีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี
- ข. เป็นแหล่งรวมโบราณสถาน และโบราณวัตถุที่เก่าแก่มาก
- ค. เป็นเมืองที่ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและเป็นศูนย์กลางทางการค้า
- ง. เป็นเมืองที่มีภูมิประเทศที่งดงามและมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

14. ในปัจจุบัน รายได้หลักของเมืองเวนิซมาจากอะไร

- ก. การต่อเรือ
- ข. การประมง
- ค. การท่องเที่ยว
- ง. การเพาะปลูก

15. ข้อใดเป็นคุณลักษณะพิเศษของชาวเวนิซ

- ก. มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- ข. มีความเชี่ยวชาญในการค้าขาย
- ค. มีความสามารถในการเพาะปลูก
- ง. มีความสามารถในการใช้เรือเป็นพาหนะ

16. เวนิชเป็นเมืองที่มีลักษณะอย่างไร

- ก. หรรษา ทันสมัย
- ข. สวยงาม มีชีวิตชีวา
- ค. สะอาด เงียบสงบ
- ง. เรียบง่าย มีระเบียบ

ให้นักเรียน อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 17 – 20

“ผมพูดจริง” โด่งห้ามตัวเองไม่อยู่ แอ้งกลับไปอีก “คุณเตี้ยจะว่ายังไงก็ตามใจ แต่มันเรื่องจริง ผมไม่เห็นว่าคุณคนนั้นเขาพูดอะไรกับคุณเตี้ย เขาผมไปยืนยัน ผมก็ตอบไม่ได้”

ร่างของคุณเตี้ยหายไปจากหน้าต่าง เพียงพริบตาเดียวก็ปราดออกประตูมา เป็นเวลาเดียวกับโด่งจูงจักรยานออกนอกรั้วไปพอดี

“ไอ้โด่ง” คุณเตี้ยแผดเสียง โกรธจนสันไปหมดทั้งตัว “มึงอย่าวิ่งหนีหางจุก ถ้าเก่งจริง”

เด็ก ๆ ลูกชาวสวนวิ่งรวมกลุ่มกันมาสามสี่คนตามถนน หุคยีนมอง ตาแป้วด้วยความสนเท่ห์ ผู้หญิงคนหนึ่งขี่จักรยานผ่านมาพอดี หลอนถึงกับหยุด ลงจูงอย่างไม่แน่ใจว่าจะเกิดอะไรขึ้น

“ผมไม่ได้หนี” โด่งยังคงจับจักรยานไว้ พร้อมกับขึ้นขี่ “คุณ เตี้ยผมมีธุระจะรีบไปนะฮะ อย่าทะเลาะกันดีกว่า”

คุณหมุมิโตะของเตี้ยพุ่งถึงจุดเดือดเสียแล้ว หลายสัปดาห์ที่ผ่านมา ความอึดอัดขัดใจ ความไม่ได้ใจอย่างใจประสงค์ และความผิดหวังหลายสิ่งหลายอย่างค่อย ๆ สะสมทับถมเพิ่มความกดดันขึ้นมาเรื่อย ๆ เพราะเป็นเวลานานมาตั้งแต่เกิดก็ว่าได้ เด็กหนุ่มเคยได้ทุกอย่างประสบความสำเร็จสมปรารถนาโดยไม่ยากจนกระทั่งนึกไม่ออกว่าเขาจะเผชิญอุปสรรคได้อย่างไร นอกเหนือไปจากการเอาชนะ เหมือนอย่างชนะมาแล้วจนเคยชิน

นานแล้วอีกเหมือนกัน ที่บุคคลรอบข้างล้วนแต่บันดาลความราบรื่นให้ชีวิตของเตี้ย หรืออย่างน้อยก็ไม่เคยก่อความขรุขระให้เส้นทางเดินนี้ ด้วยเหตุนี้ เตี้ยจึงทนไม่ได้ที่จะหลีกเลี่ยงความขรุขระไปใช้เส้นทางอื่น นอกจากจะพันขวากหนามให้ราบลง

ตรงหน้าก็คือ “ขวากหนาม” ชื้นหนึ่ง

“กูสั่งให้ไป” เด็กหนุ่มยื่นคำขาด “มึงต้องไปเป็นพยานให้กู กูรู้ว่ามึงได้ยิน”

“คุณเตี้ยจะไปหาเขาทำไม” โด่งพยายามเตือนอีกฝ่ายอย่างอดไม่ได้ “เขาให้คนอื่นชนะไปแล้ว ถึงเราไปเถียงยังไงเขาก็ไม่ให้เรา ดีไม่ดีเขาจะหาว่าเราชี้แพ้วชนตีชิงขายชี้หน้าเขาใหญ่ ถ้าผมเป็นคุณเตี้ยผมไม่ไปหรอก ไปแล้วมีแต่ทางเสีย ไม่มีทางได้”

คำพูดนี้จะว่าไปแล้วก็คือคำพูดทำนองเดียวกับที่พ่อพูดกับเขานั่นเอง ความเป็นพ่อทำให้
 เตี้ยเกรงใจพอจะไม่ตั้งต้นเถียง แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะเห็นด้วย

เมื่อมาได้ยินซ้ำ โทสะที่เก็บอัดอันไว้ก็ระเบิดออกมา

“นี่มึงเป็นพ่อกูมาตั้งแต่เมื่อไหร่” เขาชี้หน้าเด็กหนุ่ม “เสือกมากไปแล้ว”

โด่งเหลียวไปเห็นตาแป๋ว ๆ ของเด็กจ้องกันเบ็ง ผู้หญิงคนนั้นถีบจักรยานหายไปไหนแล้ว
 ไม่รู้ แต่ก็รู้ว่าเมื่อกี้หลอนมองอยู่ นึกอายเด็ก เลยตัดจบด้วยการจูงจักรยานออกเดิน

“ผมไปก่อนละ คุณเตี้ย”

เท่านั้นเอง ลูกชายเจ้าของบ้านก็โผนเข้ากระซากไหล่เด็กหนุ่มจนเซ หมุนกลับมา แล้ว
 ฝ่ามือของเตี้ยก็เหวี่ยงเข้ากระแทกหน้าอีกฝ่ายเต็มแรง จนสะบัดไปตามแรงกระทบ

“นี่แน่ะ กำเรียบนัก”

เป็นครั้งแรกที่โด่งถูกตบหน้า มันไม่รุนแรงอย่างคราวที่เจ้าซิมพาพรรคพวกมาล้อมกรอบ
 ก็จริงอยู่ แต่ถ้ำพุดถึงความสะเทือนใจแล้ว ครึ่งก่อนเทียบไม่ได้กับครั้งนี้

เพียงพริบตาเดียว ร่างของเตี้ยก็ถูกเหวี่ยงลงไปนอนกลิ้งอยู่บนพื้นถนนลาดยาง พร้อมกับ
 มือใครคนหนึ่ง เอื้อมมายึดแขนโด่งไว้แน่น

“เฮ้ย ! อย่า อย่า” เสียงแหบ ๆ ของตาแหยมร้องอยู่ข้างหลัง ไม่รู้ว่าแกโผล่มาได้อย่างไร
 ทันเวลา “เรื่องจะไปกันใหญ่”

โด่งได้สติ แต่ก็ยืนนิ่ง มองดูร่างผอมดำตรงเข้าไปจุดแขนคุณเตี้ยให้ลุกขึ้น แต่ฝ่ายนั้น
 สะบัดมือตาแหยมเต็มแรง ทรวงกายลุกขึ้นมาได้เอง

17. สุดท้ายโด่งจะยอมไปเป็นพยานให้คุณเตี้ยหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไปเพราะเป็นคำสั่งของคุณเตี้ย
- ข. ไปเพราะกลัวว่าคุณเตี้ยจะทำร้ายร่างกายอีก
- ค. ไม่ไปเพราะไม่ต้องการเข้าไปข้องเกี่ยวกับเรื่องของคุณเตี้ย
- ง. ไม่ไปเพราะเห็นว่าไม่มีผลดีที่จะรู้พื้นเรื่องดังกล่าวขึ้นมาอีก

18. เพราะเหตุใดคุณเตี้ยจึงโกรธโด่ง

- ก. โด่งพูดจาเสียดสีคุณเตี้ย
- ข. คุณเตี้ยถูกพ่อดู จึงพาลหาเรื่องโด่ง
- ค. โด่งขัดคำสั่งไม่ยอมไปเป็นพยานให้คุณเตี้ย
- ง. โด่งเห็นฐานะของตนสำคัญกว่าฐานะของคุณเตี้ย

19. คุณตั๋ยผิดหวังเกี่ยวกับเรื่องใดมากที่สุด
- ก. คุณตั๋ยพ่ายแพ้การแข่งขัน
 - ข. โด่งไม่เชื่อฟังคำสั่งของคุณตั๋ย
 - ค. พ่อของคุณตั๋ยไม่เข้าใจคุณตั๋ย
 - ง. คนรอบข้างคุณตั๋ยไม่สนใจปัญหาของคุณตั๋ย
20. จากข้อความ “เป็นครั้งแรกที่โด่งถูกตบหน้า มันไม่รุนแรงอย่างครวที่เจ้าซั่มพาพรรคพวกมาล้อมกรอบก็จริงอยู่ แต่ถ้าพูดถึงความสะเทือนใจแล้ว ครั้งก่อนเทียบไม่ได้กับครั้งนี้” เพราะเหตุใดโด่งจึงรู้สึกเช่นนั้น
- ก. รักคุณตั๋ยมากจึงเสียใจมาก
 - ข. คิดไม่ถึงว่าคุณตั๋ยจะใช้กำลัง
 - ค. อายเพราะมีคนมองดูจำนวนมาก
 - ง. รู้สึกเหมือนโดนคุณตั๋ยหยามศักดิ์ศรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระดาษคำตอบ

ชื่อ-ชื่อสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

โรงเรียน..... สอบวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตอนที่ 1

ตอนที่ 2

	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	1	2	3	4
1.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
2.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
3.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
4.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
5.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
6.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
7.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
8.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
9.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
10.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
11.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							
12.	ก	ข	ค	ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	อื่นๆ (โปรดระบุ).....							

ตอนที่ 1

(ก) (ข) (ค) (ง)

13. ก ข ค ง

1 2 3 4

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

15. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

16. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

17. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

18. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

19. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

20. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

22. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

23. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

24. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

25. ก ข ค ง

--	--	--	--

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ประวัติผู้เขียน

นางสาววิมล กระต่ายทอง เกิดวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2516 ที่จังหวัด นครปฐม สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) วิชาเอก ภาษาไทย วิชาโทเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อ ปีการศึกษา 2537 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ สอนภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2541 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งนักวิชาการการศึกษา 4 ศูนย์ พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย